

T.C.
TRAKYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
REKREASYON YÖNETİMİ ANABİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

**BADMİNTON SPORCULARINA GÖRE
ANTRENÖR DAVRANIŞLARININ
İNCELENMESİ**

TEZCAN AYDIN

TEZ DANIŞMANI

DOÇ.DR. FUAT ERDUĞAN

EDİRNE 2024

Tezin Adı: Badminton Sporcularına Göre Antrenör Davranışlarının İncelenmesi

Hazırlayan: Tezcan Aydın

ÖZET

Bu araştırma, badminton sporcularının bakış açısından antrenör davranışlarını çok boyutlu bir yaklaşımla incelemeyi amaçlamıştır. Marmara bölgesindeki amatör ve profesyonel düzeylerdeki 300 badminton sporcusu, antrenörlerin davranışlarını Sporcular için Antrenör Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği (SADDÖ) aracılığıyla değerlendirmiştir. Kesitsel tarama modelinin benimsendiği çalışmada, katılımcılar rastgele örnekleme yöntemiyle belirlenmiştir. SADDÖ, antrenörlerin fiziksel antrenman ve planlama, teknik beceri öğretimi, zihinsel hazırlık, hedef belirleme, yarışma stratejisi belirleme, olumlu ve olumsuz davranışlar gibi yedi temel boyuttaki tutum ve davranışlarını ölçmektedir. İstatistiksel analizler, sporcuların cinsiyetleri, yaşları ve çalışma durumları ile antrenör davranışı algıları arasında bazı boyutlarda anlamlı farklılıklar olduğunu ortaya koymuştur. Bulgular, erkek sporcuların antrenman ve kondisyon, zihinsel hazırlık, hedef belirleme ve olumlu antrenör davranışları boyutlarında kadın sporculara kıyasla antrenörlerinin davranışlarını daha olumlu algıladıklarını göstermiştir. Yaş grupları karşılaştırıldığında ise 18 yaş ve üzeri sporcuların, hedef belirleme ve olumlu antrenör davranışları boyutlarında diğer gruplara göre antrenörlerini daha olumlu değerlendirdikleri görülmüştür. Ayrıca çalışan sporcuların, antrenman ve kondisyon boyutunda antrenörlerinin davranışlarını çalışmayanlara göre daha olumlu buldukları tespit edilmiştir.

Sonuç olarak bu çalışma, badminton antrenörlerinin davranışlarının sporculara olumlu yansımalarının yanı sıra bazı iyileştirme alanlarına da işaret etmektedir. Çalışma, antrenörlerin özellikle fiziksel antrenman ve planlama, zihinsel hazırlık, hedef belirleme ve olumlu davranışlar konularında daha etkili olmalarının sporcu algılarını olumlu yönde etkileyebileceğini göstermiştir. Bununla birlikte, antrenörlerin cinsiyete, yaşa ve sporcuların durumlarına duyarlı bir yaklaşım sergilemeleri de önem arz etmektedir. Gelecekte antrenör eğitim programlarının bu

bulguları dikkate alarak tasarlanması ve antrenörlerin belirli yetkinliklerinin güçlendirilmesi, sporcu memnuniyetini ve performansını artırmada katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: badminton, antrenör, sporcu-antrenör ilişkisi

Name of Thesis: Investigation of Coach Behaviors According to Badminton Athletes

Prepared by: Tezcan Aydın

ABSTRACT

This research aimed to examine coaches' behaviors from the perspective of badminton players using a multidimensional approach. 300 amateur and professional badminton players from the Marmara region evaluated their coaches' behaviors through the Coaching Behavior Scale for Sport (CBS-S). In the study, which adopted a cross-sectional survey model, participants were determined by random sampling method. The CBS-S measures coaches' attitudes and behaviors in seven main dimensions such as physical training and planning, technical skill instruction, mental preparation, goal setting, competition strategy determination, positive and negative behaviors. Statistical analyses revealed significant differences in some dimensions between players' perceptions of coach behavior and their gender, age, and employment status. The findings showed that male players perceived their coaches' behaviors more positively than female players in the dimensions of training and conditioning, mental preparation, goal setting, and positive coach behavior. When age groups were compared, players aged 18 and above evaluated their coaches more positively in the dimensions of goal setting and positive coach behavior compared to other groups. Additionally, employed players found their coaches' behaviors more positive in the training and conditioning dimension compared to unemployed players.

In conclusion, this study points to both positive reflections of badminton coaches' behaviors on players and some areas for improvement. The study showed that coaches being more effective in physical training and planning, mental preparation, goal setting, and positive behaviors could positively influence players' perceptions. However, it is also important for coaches to adopt a sensitive approach to gender, age, and players' situations. In the future, designing coach education

programs considering these findings and strengthening coaches' specific competencies could contribute to increasing player satisfaction and performance.

Keywords: badminton, coach, athlete-coach relationship

ÖNSÖZ

Tez çalışmam boyunca bana büyük bir destek sağlayan, bilgi ve deneyimleriyle katkıda bulunan danışmanım, Sayın Doç. Dr. Fuat ERDUĞAN'a teşekkür ederim.

Tezcan AYDIN

İÇİNDEKİLER

ÖZET	i
ABSTRACT	iii
ÖNSÖZ	v
İÇİNDEKİLER	vi
TABLolar LİSTESİ	viii
ŞEKİLLER LİSTESİ	ix
GİRİŞ	1
I. BÖLÜM: KAVRAMSAL ÇERÇEVE	4
1. Badminton	4
1.1. Tarihçe	4
1.2. Saha ve Malzeme	6
1.2.1. Raket	7
1.2.2. Tüytöp	8
1.2.3. Kort	8
1.2.4. Direkler ve File	9
1.3. Oyun Kuralları	10
2. Antrenör	10
2.1. Antrenörün Görev ve Sorumlulukları	12
2.2. Antrenörün Nitelikleri	13
2.2.1. Entelektüel Nitelikleri	13
2.2.2. Sosyal Nitelikleri.....	13
2.2.3. Psikolojik Nitelikleri	14
2.3. Antrenörlük Stilleri	15
2.3.1. Otoriter Antrenörlük.....	15
2.3.2. Demokratik Antrenörlük	16

2.4. Antrenör-Sporcu İlişkisi.....	17
II. BÖLÜM: YÖNTEM	20
2.1. Araştırmanın Modeli	20
2.2. Araştırma Evren ve Örneklemi	20
2.3. Veri Toplama Araçları	21
2.3.1. Demografik Bilgiler.....	21
2.3.2. Sporcular İçin Antrenör Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği (SADDÖ)	21
2.4. Veri Analizi	22
III. BÖLÜM: BULGULAR.....	24
IV. BÖLÜM: TARTIŞMA VE SONUÇ.....	36
KAYNAKÇA	47
EKLER.....	58
EK 1. Kişisel Bilgi Formu	58
EK 2. Sporcular İçin Antrenör Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği (SADDÖ)	58
EK 3. Etik Kurul İzni	61

TABLOLAR LİSTESİ

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Değişkenlerine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri.....	24
Tablo 2. Sporcuların Antrenör Davranışlarına İlişkin Algılarının Alt Boyutlara Göre Alınan Toplam Puanlar ve Ortamaları	25
Tablo 3. Sporcuların Cinsiyete Göre Antrenör Davranışı Ölçeğinin Alt Boyutlarının Mann-Whitney U Testi Analiz Sonuçları	26
Tablo 4. Sporcuların Yaşa Göre Antrenör Davranışı Ölçeğinin Alt Boyutlarının Kruskal Wallis H Testi Analiz Sonuçları.....	27
Tablo 5. Sporcuların Eğitim Durumlarına Göre Antrenör Davranışı Ölçeğinin Alt Boyutlarının Kruskal Wallis H Testi Analiz Sonuçları.....	29
Tablo 6. Sporcuların Aile Gelirlerine Göre Antrenör Davranışı Ölçeğinin Alt Boyutlarının Kruskal Wallis H Testi Analiz Sonuçları.....	31
Tablo 7. Sporcuların Çalışma Durumlarına Göre Antrenör Davranışı Ölçeğinin Alt Boyutlarının Mann-Whitney U Testi Analiz Sonuçları	33
Tablo 8. Sporcuların Cevaplarına Göre Alt Boyutlar Arası Anlamlılık Düzeylerinin Conover Test Analiz Sonuçları	34

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1. Raket.....	6
Şekil 2. Tüytöp.....	7
Şekil 3. Kort.....	8
Şekil 4. Direk ve File	9

GİRİŞ

Günümüzde spor bilimleri alanında özellikle bireysel sporlarda antrenörlerin rolü ve davranışları üzerine yapılan araştırmaların önemi giderek artmaktadır. Bu çalışmalar antrenör-sporcu ilişkisinin, sporcuların performansı üzerinde etki yaratabileceğini ve sporcuların gelişiminde kritik bir rol oynayabileceğini belirtmektedir (Côté, Yardley, Hay, Sedgwick ve Baker, 1999). Bu bağlamda da antrenör davranışlarının, sporcuların motivasyonu, özgüveni ve sonuçta genel performansları üzerindeki etkilerini incelemek spor bilimleri literatüründe önemli bir araştırma alanı olarak karşımıza çıkmaktadır (Lyle ve Cushion, 2017).

Diğer taraftan badminton Asya ülkelerindeki geniş popülarlığı ve Avrupa'da köklü bir spor olması sayesinde özellikle okul ve spor kulüplerinde yaygın bir şekilde oynanmakta ve katılımcı sayıları bakımından basketbol, bisiklet ve golf gibi diğer sporlarla da benzerlik göstermektedir (Golds, 2016). Bu bilgilere ek olarak taraftar sayısının 1992 Barcelona Olimpiyat Oyunları'na dahil edilmesiyle dünya genelinde 200 milyon kişiye ulaştığı da belirtilmektedir (Phomsoupha ve Laffaye, 2015). Ayrıca verilere baktığımızda ABD'de yaklaşık 50 bin aktif badminton sporcusu olduğu, İngiltere'de neredeyse 2 milyon kayıtlı badminton sporcusu olduğu ve Çin Cumhuriyeti'nde ise 10 milyondan fazla badminton sporcusu olduğu tahmin edilmektedir (Grice, 2008). Bunun yanı sıra Türkiye'de badminton sporcusu sayısının 2017 yılında 12.592 olduğu ve yıllar geçtikçe sporcusu sayısında bir artış olduğu da belirtilmektedir (Ersöz ve Alagöz, 2019).

Öte yandan badminton hem amatör hem de profesyonel düzeyde bireysel yeteneklerin yanı sıra stratejik düşünme ve fiziksel hazırlık da gerektiren karmaşık bir yapıyı da içermektedir (Brahms, 2014). Bu nedenle badminton da antrenörlerin davranışları ve antrenman yöntemleri gibi etmenler sporcuların performansını önemli ölçüde etkileyebilir. Ayrıca antrenörlerin sporcularla olan ilişkileri, iletişim tarzları ve motivasyon yöntemleri, sporcuların sahip olduğu yeteneklerin geliştirilmesine ve potansiyellerinin ortaya çıkarmalarına da yardımcı olabilir.

Bu bilgilerden hareketle bu çalışmanın amacı 2023-2024 sezonunda Marmara bölgesinde amatör ve profesyonel olarak badminton sporuyla ilgilenen sporcuların birlikte çalıştıkları antrenörlerinin davranışlarını nasıl algıladıklarını değerlendirmektir. Ayrıca bu çalışma badminton antrenörlerinin sahip olması gereken davranış ve yetkinliklerin belirlenmesine ve bu davranışların sporcuların yaş, cinsiyet gibi etmenler üzerindeki olası etkilerinin anlaşılmasına da katkıda bulunmayı hedeflemektedir.

Son olarak bu çalışma badminton antrenörlerinin davranışlarını ve sporcu-antrenör ilişkisinin dinamiklerini anlamaya yönelik kapsamlı bir literatür incelemesi ile desteklenmektedir. Bununla birlikte bu çalışma antrenör davranışlarının sporcuların performansı üzerindeki etkisinin daha iyi anlaşılmasına ve antrenör eğitimi programlarının geliştirilmesine yardımcı olacak bilgiler sunmayı da amaçlamaktadır.

Araştırmanın Hipotezleri

H1: SADDÖ ölçeği alt boyutları arasında anlamlı bir fark vardır.

H0: SADDÖ ölçeği alt boyutları arasında anlamlı bir fark yoktur.

H1: Cinsiyet, SADDÖ ölçeği alt boyutları üzerinde anlamlı bir etkiye sahiptir.

H0: Cinsiyet, SADDÖ ölçeği alt boyutları üzerinde anlamlı bir etkisi yoktur

H1: Yaş, SADDÖ ölçeği alt boyutları üzerinde anlamlı bir etkiye sahiptir.

H0: Yaşın, SADDÖ ölçeği alt boyutları üzerinde anlamlı bir etkisi yoktur

H1: Eğitim düzeyi, SADDÖ ölçeği alt boyutları üzerinde anlamlı etkisi vardır

H0: Eğitim düzeyi, SADDÖ alt boyutları üzerinde anlamlı bir etkisi yoktur

H1: Gelir durumunun, SADDÖ alt boyutları üzerinde anlamlı bir etkisi vardır

H0: Gelir durumu, SADDÖ alt boyutları üzerinde anlamlı bir etkisi yoktur

H1: Çalışma durumu, SADDÖ alt boyutları üzerinde anlamlı bir etkisi vardır

H0: Çalışma durumu, SADDÖ alt boyutları üzerinde anlamlı bir etkisi yoktur

I. BÖLÜM: KAVRAMSAL ÇERÇEVE

1. Badminton

Badminton iki veya dört kişi tarafından oynanan kısa süreli ve yüksek yoğunluklu hareketlerle karakterize edilen bir raket sporu olarak karşımıza çıkmaktadır (Phomsoupha ve Laffaye, 2015). Bununla birlikte badminton çeşitli vücut bölümlerinin önemli ölçüde hareketini içeren ve ayakların, vücudun ve kolların gücünü ve koordinasyonunu gerektiren bir spor olarak da nitelendirilmektedir (Wang ve Cheng, 2016). Ayrıca badminton son derece sofistike ve rekabetçi bir taktik oyunu olarak da kabul edilmektedir (Chen, Zulnaidi ve Syed Ali, 2023).

Bu bilgilere ek olarak badminton çeşitli yaş gruplarında ve yetenek seviyelerinde erkek ve kadın oyuncuların aktif katılım sağlayabileceği bir raket sporu olarak da değerlendirilmektedir (Sweeting ve Wilson, 1992). Ayrıca badminton hızlı refleksler ve belirli bir kondisyon seviyesi gerektiren aynı zamanda oyunculara sosyal, rekreasyonel ve psikolojik faydalar sağlayan bir spor olarak da öne çıkmaktadır (Grice, 2008). Diğer taraftan badmintonun hassasiyet, çeviklik ve stratejik beceri gerektirdiği de belirtilmektedir (Valdecabres, Casal, Chiminazzo ve de Benit, 2020).

Son olarak badminton elit sporcular tarafından oynandığında dünyanın en hızlı kort oyunlarından biri olarak karşımıza çıkmakta fakat halk arasında hala yanlış bir şekilde yavaş ve sakin bir oyun olarak algılandığı da belirtilmektedir (Grice, 2008; Brahms, 2014).

1.1. Tarihçe

Badmintonun kökenlerinin tam olarak belirlenememesine rağmen badminton benzeri oyunların Antik Çin ve Yunan dönemlerinden itibaren tarih boyunca çeşitli kültürlerde ve zaman dilimlerinde var olduğu belirtilmektedir (Grice, 2008). Yapılan tarihsel incelemeler badminton benzeri oyunların Antik Yunan'da, 5. yüzyılda Asya'da ve 13. yüzyılda Avrupa'da oynandığını göstermektedir (Paup ve Fernhall,

2017). Ayrıca araştırmalar badminton benzeri oyunların 12. yüzyılda İngiltere kraliyet sarayında, 18. yüzyılın başlarından itibaren Polonya'da ve 19. yüzyılda Hindistan'da da oynandığını belirtmektedir (Grice, 2008). Öte yandan Hindistan'da 19. yüzyılın başlarında İngiliz subaylar arasında oynanan bir oyunun günümüz badmintonunun başlangıç noktası olabileceği de öne sürülmektedir (Kjær, 2020). Bu bilgiler badmintonun tarihsel geçmişinin karmaşık ve çoklu doğasını göstermekle birlikte sporun kökenlerinin geniş bir coğrafi ve kültürel çeşitlilik içinde şekillendiğinin ve geliştiğinin de altını çizmektedir.

Günümüzde oynanan badmintonu baktığımızda ise 1872 yılında İngiltere'nin Badminton adlı küçük bir kasabasında ilk kez oynanmaya başlandığı belirtilmektedir (Salman ve Salman, 1994) Uzun yıllar Hindistan'da kalmış asker kökenli bir dükün oyunu kasabaya tanıttığı ve oyunun İngiltere'de yayılmasına öncülük ettiği de ifade edilmektedir (Yorulmazlar ve Kepoğlu, 2006). Bununla birlikte oyun kurallarının 1887 yılında Londra'da belirlendiği ve bu kuralların çok az değişiklikle günümüze kadar geldiği belirtilmektedir (Memedov ve Kale, 1994). Öte yandan ABD'de badmintonun 1878 yılında New York'ta tanıtıldığı (Grice, 2008), Yeni Zelanda'da ise badmintonun yaklaşık 150 yıldır spor kültürünün önemli bir parçası olduğu da ifade edilmektedir (Ngo ve Watson, 2023).

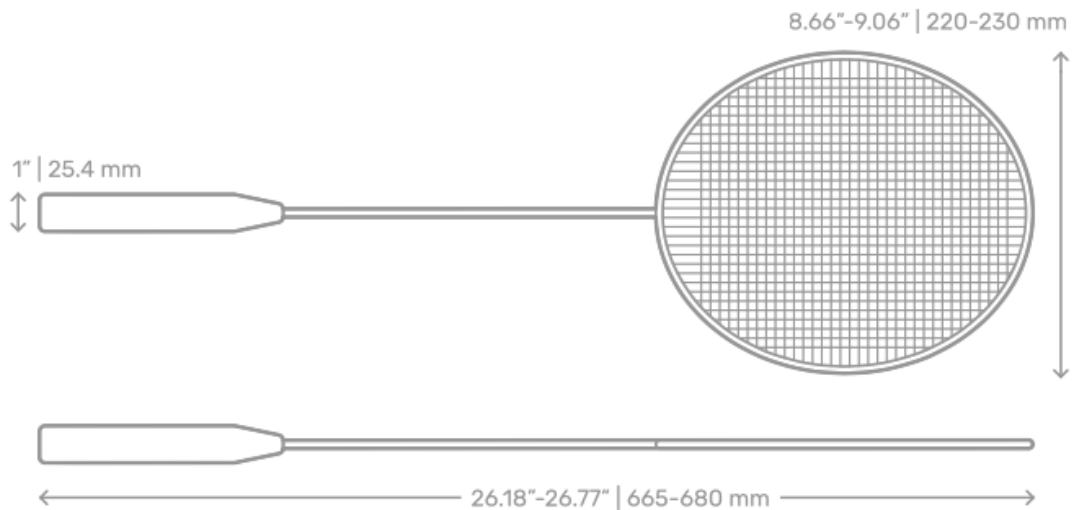
Organizasyon olarak baktığımızda ise 1934 yılında Kanada, Danimarka, İngiltere, Fransa, Hollanda, İrlanda, Yeni Zelanda, İskoçya ve Galler'in içinde bulunduğu 9 üye ülkenin katılımıyla Uluslararası Badminton Federasyonu'nun kurulduğu görülmektedir (Lim ve Aman, 2017). Bu federasyon 2007 yılında Badminton Dünya Federasyonu olarak yeniden adlandırılarak 156'dan fazla üye ülke ile 50 milyondan fazla sporcu topluluğunu kapsayacak şekilde yeniden yapılandırıldığı da ifade edilmektedir (Grice, 2008).

Diğer taraftan badmintonun 1992 Barcelona Olimpiyat Oyunları'nda resmi bir spor olarak yer aldığı ve o zamandan beri Olimpiyat Oyunlarında oynandığı görülmektedir (Valdecabres, Casal, Chiminazzo ve de Benit, 2020). Olimpiyat Oyunları haricinde ise badminton erkekler için Thomas Kupası ve kadınlar için Uber Kupası gibi çeşitli turnuvalarda da oynanmaktadır (Grice, 2008).

Türkiye'de ise 31 Mayıs 1991 yılında Türkiye Badminton Federasyonu'nun kurulduğu ve 3 Kasım 1991 yılında Uluslararası Badminton Federasyonu tarafından tam üye olarak kabul edildiği görülmektedir (Badminton Federasyonu, 2024). Türkiye'deki badmintonun evriminde ise 1994 yılında gerçekleştirilen deplasmanlı badminton ligi seçme müsabakaları önemli bir dönüm noktası olarak görülmektedir (Badminton Federasyonu, 2024). Bu müsabakaların 4-7 Nisan 1994 tarihleri arasında Ankara'da yapıldığı ve 11 bölgeden 24 takımın katılımıyla gerçekleştiği de ifade edilmektedir. Bununla birlikte günümüzde Türkiye Badminton Federasyonu her yıl gençler ve yetişkinler kategorilerinde ikisi Ankara'da ve biri İstanbul'da olmak üzere 3 farklı ulusal turnuvayı da organize etmektedir (Yaşar, 2020).

1.2. Saha ve Malzeme

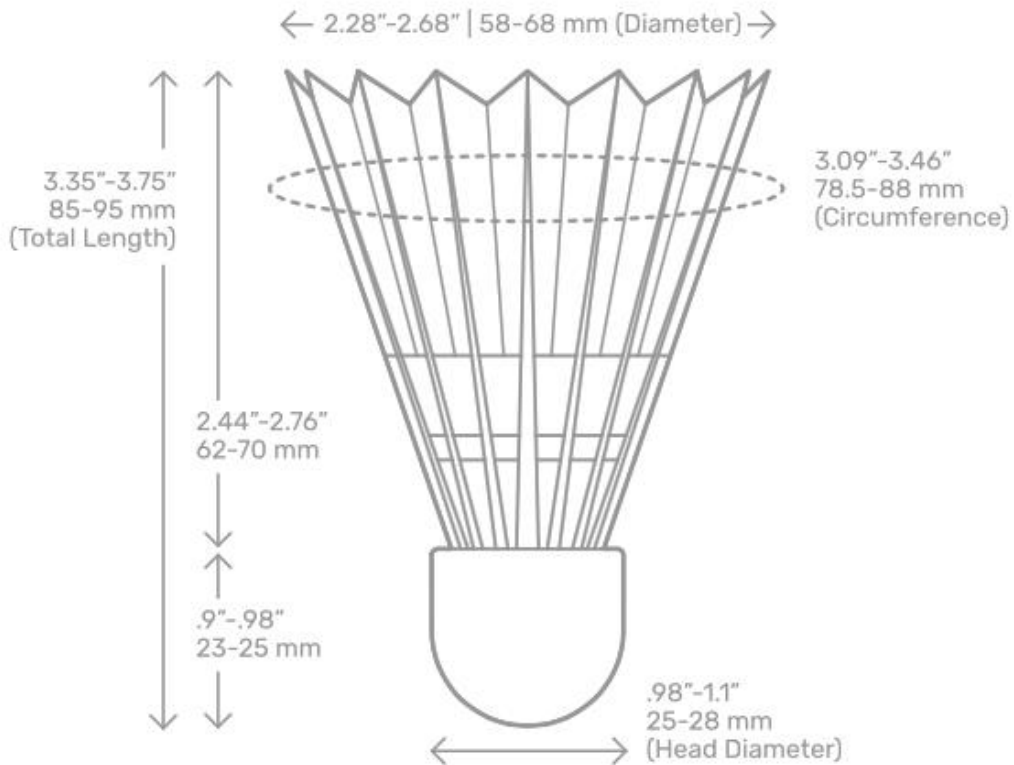
Badminton kendine özgü ekipmanlarıyla tanınan bir raket sporu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu sporun etkili bir şekilde icra edilmesi için oyuncuların raket, top ve saha ekipmanları olan direkler ve file gibi unsurları bilmeleri ve kullanmaları gerekmektedir.

Şekil 1. Raket

1.2.1. Raket

Badmintonda raket boyutlarına baktığımızda raketlerin 68 cm'den uzun ve 23 cm'den geniş olmadığı ve telleme işlemi sırasında telin maksimum 28 cm'ye 22 cm boyutlarında olması gerektiği belirtilmektedir (Brahms, 2014). Bununla birlikte raketler boron, karbon veya grafit materyallerinden üretilmekte ve daha yeni ve hafif raketlerin genellikle tek parça oldukları ve çeşitli sertlik derecelerine sahip oldukları görülmektedir (Grice, 2008). Ayrıca hava direncini azaltmak ve torku düşürmek amacıyla geniş gövdeli ve büyük boyutlu raketlerinde bulunduğu ve dizgilerine bakıldığında genellikle naylon veya sentetik gut malzemelerden üretildikleri ve kavrama boyutunun bireysel tercihlere göre ayarlanabildiği de belirtilmektedir (Grice, 2008). Bununla birlikte maliyet, dayanıklılık, ağırlık ve denge, telleme, gerginlik ve tutuş boyutlarının da göz önünde bulundurulması gerektiği de vurgulanmaktadır (Edwards, 2014).

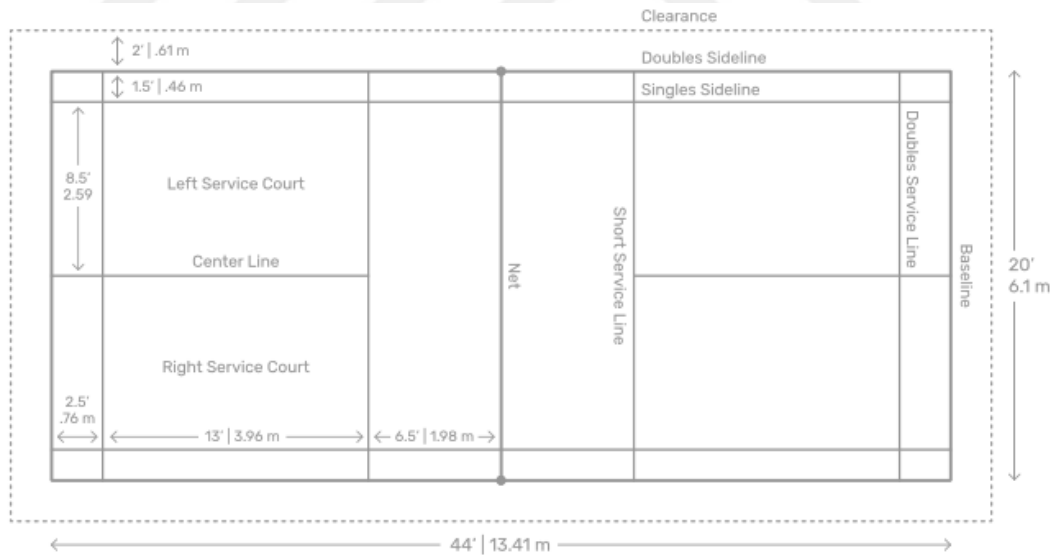

Şekil 2. Tüytöp

1.2.2. Tüytop

Tüytoplar doğal veya sentetik malzemelerden üretilmekte ve belirli hız aralıklarına sahip olabilmektedirler. Örneğin kırmızı şeritli toplar hızlı, mavi şeritli toplar orta hızda ve yeşil şeritli toplar ise yavaş hızda kullanılmaktadır (Brahms, 2014).

Bununla birlikte topların tabanında 16 adet tüy bulunmakta ve ağırlığının 4.74 ile 5.50 gram arası olduğu belirtilmektedir (BWF, 2023). Ayrıca ağırlığın topun hızını etkilediği ve daha hafif olanların yüksek rakımlı bölgelerde daha ağır olanların ise daha sıcak ve nemli deniz seviyesine yakın bölgelerde kullanıldığı belirtilmektedir (Grice, 2008). Bu bilgilere ek olarak topun hızının oyuncuların top üzerine uyguladığı kuvvetin yanı sıra topun salon içinde elde ettiği hız, hava direnci, salonun boyutu, sıcaklık ve topun durumu gibi birçok faktöre de bağlı olduğu belirtilmektedir (Edwards, 2014).

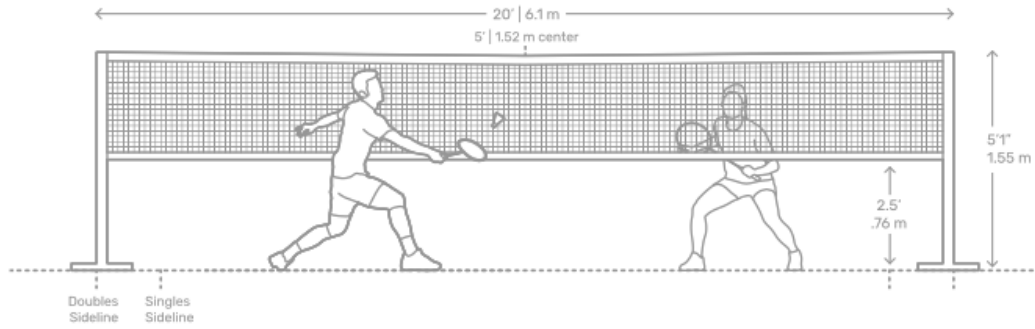
Şekil 3. Kort

1.2.3. Kort

Badmintonda resmi bir kort 13.41 metre uzunluğunda ve 6.1 metre genişliğinde olmakta ve bir ağ ile 2 eşit yarıya bölünmektedir (Sweeting ve Wilson, 1992). Ayrıca

badminton kortları 40 mm genişliğindeki çizgilerle işaretlenmiş dikdörtgen alanlar olarak da karşımıza çıkmakta ve bu çizgiler genellikle beyaz veya sarı renkte tercih edilmektedir (BWF, 2023).

Rekreasyonel olarak badmintonda ise kortlar standart bir yüzeye sahip olmamakla birlikte hem kapalı hem de açık alanlarda ve çeşitli malzemelerle yapılmış alanlar olarak karşımıza çıkmaktadır (Brahms, 2014). Bu çeşitli malzemeler arasında beton, asfalt, kil, çim, sentetik materyaller ve ahşap gibi çeşitli seçenekler bulunmaktadır. Bununla birlikte badminton yarışmalarının çoğu kapalı alanlarda düzenlenmekte olduğu için genellikle üniversiteler ve okulların spor salonlarında bulunan ahşap zeminler en çok tercih edilen oyun yüzeyleri olarak karşımıza çıkmaktadır (Grice, 2008).

Şekil 4. Direk ve File

1.2.4. Direkler ve File

Dünya Badminton Federasyonu kurallarına baktığımızda direklerin saha yüzeyinden 1.55 metre yüksekliğe sahip olması gerektiği belirtilmektedir (BWF, 2023). File için ise koyu renge sahip olması gerektiği ve 15-20 mm arası göz aralığına sahip ince kordon malzemeden üretilmesi gerektiği belirtilmektedir. Ayrıca filenin 760 mm boyunda ve en az 6.1 metre genişlikte olması ve üst kısmının 75 mm beyaz bir bantla kaplanmış olması gerektiği de ifade edilmektedir. Bu bilgilere ek olarak filenin sıkıca gerdirilmiş bir halat veya kablo üzerine yerleştirildiği ve file ile direkler arasında herhangi bir boşluk olmaması gerektiği de vurgulanmaktadır (BWF, 2023).

1.3. Oyun Kuralları

Tarihsel olarak baktığımızda badminton kurallarının 1887'de belirlendiği ve daha sonra 1895 ve 1905'te değişikliğe uğradığı ve Ocak 2007'de yürürlüğe giren ralli puanlama sistemi ile günümüzdeki halini aldığı görülmektedir (Grice, 2008).

Bu bilgilere ek olarak badminton kurallarına baktığımızda ise oyunun yazı tura atışıyla başladığı ve yazı turayı kazanan tarafın ilk servisi atma ve kortun istediği tarafında başlama hakkına sahip olduğu belirtilmektedir (Badminton Federasyonu, 2024). Ayrıca aksi bir karar alınmadığı sürece oyunun 3 oyundan oluşacağı ve seti kazanmak için 21 sayısına ulaşılması gerektiği belirtilmektedir. Bununla birlikte seti kazanan taraf 2. sete başlama hakkına sahip olmakta ve 20-20 gibi bir skorda 2 sayılık üstünlüğün kazandığı ve 29-29 gibi bir skorda 30. sayıyı ilk alının seti kazandığı ifade edilmektedir (Badminton Federasyonu, 2024).

Diğer taraftan Türkiye Badminton Federasyonu tarafından gerçekleştirilen badminton yarışmaları 6 farklı yaş grubunda (11 yaş altı, 13 yaş altı, 15 yaş altı, 17 yaş altı, 19 yaş altı ve yetişkinler) ve 5 farklı disiplinde (Erkekler Tek, Kadınlar Tek, Erkekler Çift, Kadınlar Çift, Karışık Çiftler) düzenlenmekte ve bir sporcu en çok 2 farklı disiplinde yarışabilmektedir (Yaşar, 2020).

2. Antrenör

Antrenör bireylerin veya grupların performanslarını artırmak, potansiyellerini ortaya çıkarmak veya hedeflerine ulaşmalarına yardımcı olmak amacıyla üstlenilen bir rol olarak tanımlanmaktadır (Wallis, 2016). İlerleme, hareket etme ve gelişmeyi de ifade eden antrenörlük, çeşitli bilimsel çalışmalarda çok yönlü bir görev olarak ele alınmaktadır. Bir incelemede, antrenörlüğün sadece beceri geliştirmeyi değil, aynı zamanda psikolojik ve stratejik gelişimi de desteklediği vurgulanmaktadır (Lyle ve Cushion, 2017). Diğer bir çalışmada ise antrenörlüğün, uygulama, yansıtma ve adaptasyon yoluyla zaman içinde gelişen karmaşık bir dizi becerinin edinilmesini içeren dinamik bir süreç olduğunu belirtmektedir (Wallis, 2016).

Bununla birlikte antrenör sadece atletik performansı değil aynı zamanda sporcuların kişisel gelişimini de etkileyebilen dönüştürücü bir lider olarak da tanımlamaktadır (Cruickshank ve Collins, 2015). Bu dönüştürücü yön antrenörün sporcular arasında memnuniyet ve motivasyonu artırmadaki rolünü vurgulayan ve böylece spor deneyimini geliştiren çalışmalarla da desteklenmektedir (Ritchie ve Allen, 2015).

Diğer taraftan antrenör sporculara beceri ve yetenek gelişiminde rehberlik eden, destek ve tavsiye veren, hedefler belirleyen, antrenmanları formüle eden, performansı değerlendiren, yapıcı geri bildirim sağlayan, olumlu ve motive edici bir atmosfer yaratan ve sporcuların fiziksel, zihinsel ve duygusal boyutlarını ele alarak bütünsel refahına öncelik veren mentorlar olarak da karşımıza çıkmaktadır (Jowett, 2017). Ayrıca antrenörün etkisinin bir sporcunun hayatında hem performansında hem de kişisel gelişiminde önemli bir rol oynadığı da belirtilmektedir (Côté ve Gilbert, 2009).

Elit spor perspektifinden bakıldığında ise sporun en üst seviyelerinde gerekli olan bilginin karmaşıklığı ve derinliğinin altı çizilerek antrenörün özel yetkinliklerle donatılması gerektiği de dile getirilmektedir (Moen ve Fikse, 2011). Bu düşünceye ek olarak antrenörlerin etkinliklerini artırmak için sürekli öğrenme ve kişisel gelişimden yararlanmaları gerektiği de belirtilmektedir (Gillham ve Van Mullem, 2020).

Antrenörlük ise bireyin veya takımın sportif performansını geliştirmeyi amaçlayan bir süreci ifade etmekte ve müsabakalara aktif katılım için kapsamlı ve çok yönlü bir şekilde hazırlama sürecini içermektedir (Lyle ve Cushion, 2017). Ayrıca antrenörlük sporcuların yalnızca rekabetçi etkinliklere hazırlanmasının ötesine geçerek çok çeşitli rol ve yükümlülükleri de kapsamaktadır (Mullen ve Fletcher, 2012). Bu bilgilere ek olarak antrenörlüğün deneysel bulguları sentezleyen, bilimsel bilgi, deneysel öğrenme ve kişilerarası becerilerin bir karışımına dayandığı da belirtilmektedir (Hall, Gray ve Sproule, 2015).

2.1. Antrenörün Görev ve Sorumlulukları

Antrenörün görevleri belirlenmiş hedeflere ulaşılmasıyla sonuçlanan süreci yönlendirmek, denetlemek ve gözlemlemektir (Mullen ve Fletcher, 2012). Bu durum sporcunun istek ve yeteneklerini, belirlenen hedefleri, dış çevreyi ve gerekli müdahale programını uyumlu hale getirmeyi kapsamaktadır (Lyle ve Cushion, 2017).

Diğer taraftan antrenörlerin erken çocukluk dönemlerinde çok yönlü sorumlulukları olduğu ve öğrenme, gelişim, gözlem, geri bildirim, hedef belirleme ve yansıtma gibi görev ve sorumlulukları üstlendikleri belirtilmektedir (Elek ve Page, 2018). Bununla birlikte antrenörün okul kültürü ve öğrenme üzerindeki etkisi antrenörlüğün destekleyici ve zenginleştirici bir öğrenme ortamını teşvik ederek, öğrenci başarısını önemli ölçüde etkileyebileceği de belirtilmektedir (Saphier ve West, 2010). Benzer şekilde antrenörün sporcuların fiziksel, psikolojik ve stratejik yeteneklerini geliştirerek en yüksek performansa hazır olmalarını sağlamak da başlıca görevleri arasında sayılmaktadır (Dieffenbach ve Thompson, 2022).

Yapılan bir çalışmada antrenörün özel antrenman programları, psikolojik destek ve stratejik rehberlik yoluyla sporcuları en yüksek performansa hazırlama sorumluluğu da vurgulamaktadır (Johnson, ve diğerleri, 2011). Bununla birlikte antrenörlüğün etik boyutlarının da bulunduğu ve sporcular arasında erdem ve ahlaki bütünlüğü geliştirilmesi gerektiği belirtilmektedir (Hardman ve Jones, 2011). Ayrıca antrenörün görev ve sorumluluklarını yerine getirebilmesi için sürekli öğrenme, uyum sağlama ve duygusal zeka gibi özelliklerinin de olması gerektiği vurgulanmaktadır (Chan ve Mallett, 2011).

Bu bilgilere ek olarak antrenörlerin organizasyon, yönetim, rehberlik ve sporcuların günlük aktivitelerde ve antrenmanlarda desteklenmesinin de antrenörün görevleri arasında sayılabileceği belirtilmektedir (Ioannis, Athanasios ve Gioros, 2015). Bu nedenle antrenörün yalnızca sporcu performansını artırmadaki rolüyle değil aynı zamanda sporcuların güvenliğini ve refahını sağlamadaki sorumluluklarının da altı çizilmektedir.

2.2. Antrenörün Nitelikleri

Antrenörlerin nitelikleri entelektüel, sosyal ve psikolojik boyutları kapsayan 3 farklı kategoride değerlendirilmekte olup bu 3 boyutlu çerçeve içerisinde antrenörlerin sporcuların gelişimine olan katkıları analiz edilmektedir.

2.2.1. Entelektüel Nitelikleri

Antrenörün entelektüel özellikleri sporcuların etkili gelişimi ve performansı için temel görülmekte ve geniş bir bilişsel, duygusal ve etik yetkinlik yelpazesini kapsamaktadır (Kajtna ve Barić, 2009). Bu durum antrenörlerin sporun hem teknik hem de psikolojik yönleri hakkında derin bir anlayışa sahip olması gerektiği şeklinde de yorumlanmaktadır.

Antrenörlerin entelektüel olarak rolü antrenörlerin entelektüel katılımının fiziksel eğitimin ötesine geçerek eleştirel düşünme, yansıtıcı uygulama ve sürekli öğrenmeyi de içerdiği belirtmektedir (Jones ve Rainville, 2014). Bu yaklaşım antrenörlük sürecini zenginleştirerek antrenörlerin sporcu gelişimine daha incelikli ve bilinçli bir strateji uygulamasını da sağlamaktadır.

Yapılan bir çalışmada ise futbolculardaki psikolojik özellikler incelenerek psikolojik iç görü ve değerlendirme becerileri gibi entelektüel özelliklerin, yeteneklerin belirlenmesi ve geliştirilmesi için çok önemli olduğu belirtilmekte ve antrenörlerin bu yönleri geliştirebilmeleri için entelektüel özellikler taşımaları vurgulanmaktadır (Musculus ve Lobinger, 2018). Elit düzey antrenörlükte yapılan bir çalışmada ise duygusal zekanın başarılı antrenörlüğün önemli bir unsuru olarak hem kendisinin hem de sporcuların duygularını anlamada ve yönetmede entelektüel kapasitenin altı çizilmektedir (Chan ve Mallett, 2011).

2.2.2. Sosyal Nitelikleri

Antrenörün sosyal özellikleri sporcular için olumlu, kapsayıcı ve motivasyonel bir ortam yaratmak açısından önemli görülmektedir (Moulds, 2023). Yapılan bir çalışma

antrenörün sosyal farkındalık ve karmaşık sosyal durumlara etkili bir şekilde müdahale etme becerisi gerektiren olumlu seyirci rolünü vurgulamaktadır (Verhelle, Vertommen ve Peters, 2022). Bu durum antrenörlerin takımlarındaki ve daha geniş spor camiasındaki sosyal dinamikler hakkında bir anlayışa sahip olmaları gerektiğinin de altını çizmektedir.

Sosyolojik ve psikolojik perspektiflerden antrenör-sporcu ilişkisi üzerine yapılan bir incelemede spor bağlamındaki sosyal etkileşimlerin karmaşıklığını daha da detaylandırmaktadır (Gaedicke, ve diğerleri, 2021). Antrenörlerin bu ilişkileri empati, saygı ve oyundaki güç dinamiklerini anlayarak yürütmeleri gerektiğinin altını çizmektedir. Yapılan diğer bir araştırmada ise antrenörlerin sosyal liderlik becerilerinin önemini vurgulamaktadır (de Albuquerque, Scheeren, Vagetti ve de Oliveira, 2021). Güçlü sosyal liderlik özelliklerine sahip antrenörlerin sporcularının olumlu gelişimini önemli ölçüde etkileyebildiği ve sosyal davranışları teşvik edebildiği ve antisosyal eğilimleri azaltabildiği belirtilmektedir.

Bu araştırmalara ek olarak antrenörlerin etkili iletişim, geribildirim ve çatışma çözme başarıları antrenörlerin temel sosyal özellikleri olarak belirtilmektedir (Partington ve Walton, 2019). Bu özellikler antrenörlerin yapıcı geribildirim vermelerini, kişiler arası çatışmaları yönetmelerini ve destekleyici bir ekip ortamını teşvik etmelerini de sağlamaktadır.

Bununla birlikte yapılan bir araştırmada antrenörlükte sosyal zeka, empati, etkili iletişim ve etik liderliğin de önemini vurgulamaktadır (Culver ve Duarte, 2022). Antrenörler sadece eğitmen olarak görülmeyp sporcuların sosyal gelişiminde kilit rol oynayan, rehberlik ettikleri bireylerin sportif ve kişisel yaşamlarını önemli ölçüde etkileyen akıl hocaları, rol modelleri ve liderler olarak da görülmektedir.

2.2.3. Psikolojik Nitelikleri

Antrenörün psikolojik özellikleri sporcuları eğitme, motive etme ve geliştirmedeki etkinliklerinin ayrılmaz bir parçası olarak görülmekte ve bu özellikler duygusal zeka, empati, motivasyon ve olumlu ilişkiler kurma gibi çok çeşitli nitelikleri de kapsamadığı belirtilmektedir (Sannes ve Kim, 2018).

Yapılan bir çalışmada ise sporcuların hayatlarında düzenli olarak duyguların ortaya çıktığını ve yönetilmeyen duyguların sporcunun başarısı üzerinde olumsuz etkileri olabileceği belirtilmektedir (Gretchen, 2019). Bu durumun antrenörlerin sporcuları desteklemek için duygusal deneyimleri ve yönetim tekniklerini anlamaları ve kullanmaları gerektiğinin altını çizmektedir.

Takım ve bireysel sporlarda antrenörün kişiliğini ve dönüşümsel liderlik davranışını değerlendirmeye yönelik bir çalışma da ise antrenörün liderlik özelliğinin altı çizilmektedir (Kassim, Mazli, Saufi ve Mansor, 2021). Çalışmada dönüşümsel liderlik özelliklerine sahip antrenörlerin sporcularına ilham verip onları motive ederek kendi beklentilerini aşmaya teşvik ettiği belirtilmektedir.

Antrenörlerin ruh sağlığı üzerine yapılan bir çalışmada ise antrenörlerin kendilerinden beklenen psikolojik talepleri ortaya konmaktadır (Pilkington, ve diğerleri, 2022). Kişinin kendi ruh sağlığını ve refahını koruması, antrenörlerin rollerinde etkili kalabilmeleri için önemli görülmektedir. Bu durum stresi yönetmeyi, tükenmişlikten kaçınmayı ve gerektiğinde destek aramayı da içermektedir.

2.3. Antrenörlük Stilleri

Antrenörlük alanında otoriter ve demokratik olmak üzere 2 farklı antrenörlük stili tanımlanmakta ve sporcu gelişimi, performans ve genel takım dinamikleri üzerindeki etkileri incelenmektedir.

2.3.1. Otoriter Antrenörlük

Otoriter antrenörlük antrenör tarafından uygulanan yüksek derecede kontrol ile karakterize edilmekte ve kararların tek taraflı olarak alındığı aynı zamanda katı bir disiplin uygulandığını da belirtmektedir (Brinton, Hill ve Ward, 2017). Bununla birlikte otoriter antrenörlüğün disiplin ve düzen açısından anlık sonuçlara yol açsa da sporcular arasında daha yüksek stres seviyelerine neden olabileceği de vurgulanmaktadır (Jin, Kim, Love, Jin ve Zhao, 2022).

Diğer taraftan otoriter antrenörlüğün sporcular üzerinde sıkı bir kontrol uyguladığı, itaati, disiplini ve antrenör ile sporcu arasında hiyerarşik bir ilişkiyi vurguladığı da ifade edilmektedir (Biyawila, 2018).

Otoriter antrenörlük tarzlarının sporcuların kaygılı durumları üzerindeki etkilerinin araştırıldığı bir çalışmada bu tür antrenörlüğün sporcular arasında kaygının artmasına önemli ölçüde neden olabileceği belirtilmektedir (Hagerty ve Felizzi, 2023). Bu durum otoriter antrenörlük yöntemleriyle ilişkili baskı ve stresin sporcuların performansını ve refahını engelleyebileceğini de düşündürmektedir.

Bununla birlikte yapılan bir çalışma bu tarz antrenörlüğün riskleri arasında güç dengesizliği ve sporcuların seslerinin bastırılması nedeniyle istismar ve tacizin gerçekleşme olasılığının daha yüksek olduğu ortamların yaratılması olduğunu da belirtmektedir (Sand, Fasting, Chroni ve Knorre, 2011).

2.3.2. Demokratik Antrenörlük

Demokratik antrenörlük iş birliğini, sporcuların karar alma sürecine katılımını ve ortak hedef belirlemeyi ifade etmektedir (Jin, Kim, Love, Jin ve Zhao, 2022). Ayrıca bu stil açık iletişim, karşılıklı saygı ve sporcular arasında güçlenme duygusunu da ön plana çıkarmaktadır. Bununla birlikte demokratik davranışlar sporcuların kendi gelişimlerinde ve takım dinamiklerinde aktif rol almalarını teşvik ederek katılımcı karar alma süreçleriyle de karakterize edilmektedir (Cruz ve Kim, 2017). Ayrıca bu antrenörlük stili antrenörler ve sporcular arasında özerkliği, iş birliğini ve karşılıklı saygıyı teşvik ederek daha kapsayıcı bir ortamı da oluşturmaktadır.

Antrenörlük stili ile erkek sporcuların motivasyonu arasındaki ilişki üzerine yapılan bir çalışmada demokratik antrenörlük uygulamalarının motivasyonel faydaları olduğu vurgulanmaktadır (Shiddiq, Hamidi ve Subarjah, 2023). Çalışmada sporcuların antrenörlerini destekleyici ve kapsayıcı olarak algıladıklarında içsel motivasyonlarının ve spora bağlılıklarının artabileceği belirtilmektedir. Ayrıca demokratik antrenörlük stiline badminton oyuncuları üzerindeki etkisine ilişkin yapılan bir araştırmada bu stilin sporcuların rekabetçi ortamlarda daha yüksek

performans sergileyebilmelerine olanak sağladığı belirtilmektedir (Khaskheli, Sahito ve Darya, 2020).

Antrenörlük stilleri ve bunların antrenör-sporcu ilişkisi, sporcuların motivasyonları ve memnuniyetleri üzerindeki etkileri üzerine yapılan bir çalışmada ise demokratik antrenörlüğün çok yönlü faydaları belirtilmektedir (Jin, Kim, Love, Jin ve Zhao, 2022). Çalışmada demokratik antrenörlük stilinin yalnızca sporcuların içsel motivasyonunu artırmakla kalmayıp aynı zamanda antrenör-sporcu ilişkisini de güçlendirdiği ve sporcular arasında daha yüksek memnuniyet ile refah seviyelerine yol açtığı belirtilmektedir.

Antrenörlük stillerinin jimnastik sporcularının performansı üzerindeki etkisini inceleyen bir çalışma da ise demokratik antrenörlüğün performans ve sporcu memnuniyeti gibi olumlu sonuçları desteklediği belirtilmektedir (Khan, Saman ve Mehmood, 2022)

2.4. Antrenör-Sporcu İlişkisi

Antrenör-sporcu ilişkisi hem atletik performansı hem de kişisel gelişimi önemli ölçüde etkileyen çok yönlü bir dinamik süreç olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu ilişkinin temelinde karşılıklı saygı, anlayış ve sportif mükemmelliğe ulaşmaya yönelik ortak bir kararlılık görülmektedir (Mašić, ve diğerleri, 2021; McShan ve Moore, 2023). Ayrıca araştırmalar bu ilişkinin karmaşıklığını ve spor bağlamında oynadığı kritik rolü vurgulayarak çeşitli boyutlarını incelemektedir.

Bir araştırma da antrenör-sporcu ilişkisi, memnuniyeti ve başarı hedeflerine ulaşma arasındaki ilişkide başa çıkma ve duygusal durumlara değinilmektedir (González-García, Martinent ve Nicolas, 2023). Araştırma sonuçlarına göre destekleyici ve anlayışlı bir antrenör-sporcu ilişkisinin sporcuların rekabet öncesi stresi yönetme ve performans hedeflerine ulaşma becerilerini kolaylaştırdığı belirtilmektedir.

Diğer bir araştırma da ise antrenör-sporcu uyumunun takım ortamındaki güven üzerindeki etkisi hakkında bilgi verilmektedir (Lee, Kwon, Jang ve Kwon,

2023). Elde edilen bulgulara göre antrenörlük stili ile sporcuların tercihleri arasındaki uyumun güçlü bir antrenör-sporcu ilişkisi oluşturarak takım uyumu ve başarısı için gerekli olan güveni artırabileceği belirtilmektedir.

Antrenörlük bağlamında uygunsuz davranışlar ve yakın ilişkilerle ilgili endişeleri ele alan ve sağlıklı bir antrenör-sporcu ilişkisinin sürdürülmesinde etik sınırlara ve profesyonel davranışa duyulan ihtiyacın altını çizen bir araştırmada ise antrenörlerin ulaşılabilir olmak ile profesyonel mesafeyi korumak arasında kurmaları gereken hassas bir dengeye dikkat etmeleri gerektiği vurgulanmaktadır (Kim, Connaughton ve Hedlund, 2023).

Antrenörlük stilleri ile antrenör-sporcu ilişkisi arasındaki bağlantıyı inceleyen bir araştırma da ise bu stillerin olumlu ilişkisel dinamikleri geliştirilmesi ve sürdürülmesi üzerindeki kritik etkisine değinilmektedir (Zhao ve Jowett, 2023). Çalışma antrenörlerin etkili bir şekilde desteklenmeleri için sporcularla olan ilişkilerini sürekli olarak değerlendirmeleri gerektiğini belirtmektedir.

Diğer bir çalışmada ise antrenör-sporcu ilişkisi hem sosyolojik hem de psikolojik perspektiflerden ele alınmakta ve antrenörlerin sporcularıyla güven ve saygıyı teşvik ederken profesyonel sınırları korumaları gerektiğinin altı çizilmektedir (Gaedicke, ve diğerleri, 2021).

Antrenörlük etkinliği, antrenör-sporcu ilişkisi ve sporcuların rekabet kaygısı arasındaki önemli korelasyonları açıklayan bir çalışmada ise etkili antrenörlüğün kaygıyı azaltabileceği ve performansı artırabileceğini öne sürülmektedir (Kassim, Mazli, Saufi ve Mansor, 2021).

Bu bilgilerden hareketle antrenör-sporcu ilişkisi sporcuların performansını, psikolojik refahını ve kişisel gelişimini önemli ölçüde etkileyen dinamik ve çok yönlü bir etkileşim olarak karşımıza çıkmaktadır. Araştırmalar bu ikili ilişkiyi incelemekte ve önemi ile karmaşıklığı hakkında çeşitli perspektifler sunmaktadır. Bu çalışmalar antrenör-sporcu ilişkisinin sporda kritik bir unsur olduğunu ve sadece atletik performansı etkilemekle kalmayıp aynı zamanda sporcuların psikolojik sağlığına ve kişisel gelişimine de katkıda bulunduğunu da vurgulamaktadır.

II. BÖLÜM: YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın yöntem kısmı açıklanmış ve araştırma modeli, evren ve örnekleme, veri toplama araçları ve veri analiz süreçleri ayrıntılı bir şekilde ifade edilmiştir.

2.1. Araştırmanın Modeli

Araştırma katılımcıların antrenör davranışlarını değerlendirmeleri için nicel araştırma yöntemlerinden biri olan kesitsel tarama modeli olarak tasarlanmıştır. Kesitsel tarama modeli değişkenleri tek bir zaman noktasında değerlendiren bir araştırma modeli olarak tanımlanmaktadır (Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2018). Ayrıca bu model mevcut veya geçmişte var olan bir durumu da değerlendirebilmemize yardımcı olmaktadır (Karasar, 2009).

Bununla beraber tarama modelleri geleneksel olarak kalem ve kağıt kullanılarak yaygın bir şekilde uygulanıyor olsa da günümüzde internet tabanlı platformlar hızla benimsenmektedir (Christensen, Johnson ve Turner, 2015). Bu bağlamda da bu çalışmada veri toplama süreci Google Forms aracılığıyla gerçekleştirilmiştir.

2.2. Araştırma Evren ve Örnekleme

Araştırma badminton sporuyla ilgilenen yaşları 10 ve üzeri olan ve tamamı Marmara bölgesinde bulunan 300 kişilik demografik çeşitliliğe sahip bir grubu kapsamıştır. Katılımcıların seçimi yukarıda belirtilen coğrafi alanda yer alan çok çeşitli badminton sporcularının temsil edilmesini sağlayan rastgele bir süreçle gerçekleştirilmiştir. Rastgele seçim araştırmacıların önyargıları veya kişisel tercihlerinin sonuçları etkilemesini önlemekte ve araştırmanın yapıldığı popülasyona dair daha güvenilir ve geçerli çıkarımlar yapılmasına olanak tanımaktadır (Knottnerus ve Tugwell, 2014).

2.3. Veri Toplama Araçları

Veri toplama aşamasında araştırmacılar tarafından özenle seçilen ve tasarlanan araçlar kullanılmıştır. Bu araçlar araştırmanın kapsamına ve amacına uygun olarak geliştirilmiş ve uygulanmıştır.

2.3.1. Demografik Bilgiler

Demografik bilgiler formu cinsiyet, yaş, öğrenim durumu, çalışma durumu, anne baba ilişki durumu ve aile gelir durumu gibi sorulardan oluşmuştur.

2.3.2. Sporcular İçin Antrenör Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği (SADDÖ)

Bu çalışma Côté, Yardley, Hay, Sedgwick ve Baker (1999) tarafından geliştirilen ve Yapar ve İnce (2014) tarafından Türk kültüre uyarlanan "Coaching Behavior Scale for Sport (CBS-S)" adlı ölçüm aracı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Ölçek Sporda Liderlik Ölçeği (LSS) gibi diğer ölçekler tarafından ele alınmayan zihinsel hazırlık ve yarışma stratejileri gibi hususları kapsayarak antrenörlük davranışlarını kapsamlı bir şekilde değerlendirmeye imkan sağlamaktadır (Carlsson ve Lundqvist, 2016).

Türkçe'ye "Sporcular için Antrenör Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği (SADDÖ)" olarak çevrilmiş olan ölçek, antrenör davranışlarını kapsamlı bir biçimde analiz etmeyi amaçlayan 47 maddeden ve 7 alt boyuttan oluşmaktadır. İlgili alt boyutlar fiziksel antrenman ve planlama (7 maddeli), teknik beceriler (8 maddeli), zihinsel hazırlık (5 maddeli), hedef belirleme (6 maddeli), yarışma stratejisi (7 maddeli) ve olumlu antrenör davranışları (6 maddeli) gibi sporcunun gelişimi için kritik alanları içermektedir. Bununla birlikte ölçeğin bir diğer alt boyutu antrenörlerin sporcular üzerindeki potansiyel negatif etkilerini incelemek üzere tasarlanmış olup olumsuz antrenör davranışlarını (8 maddeli) değerlendirmektedir

(Yapar ve İnce, 2014). Bu alt boyutlar antrenörlerin sporcuları üzerindeki etkilerini çok yönlü bir şekilde analiz etme amacıyla kullanılmaktadır.

Diğer taraftan değerlendirme süreci katılımcıların verilerinin toplanması amacıyla 1 (tamamen katılıyorum) ile 7 (kesinlikle katılmıyorum) aralığında yer alan 7li Likert tipi kullanılarak yürütülmüştür. Bu süreçte "kendimi güvende hissedeceğim bir antrenman programı sunar, bana fiziksel zorlayıcılığı olan antrenman programları sunar, bana ayrıntılı bir antrenman programı sunar, bana fiziksel hazırlığım için bir plan sunar, imkan ve malzemelerin hazır olduğundan emindir ve bana içerikli antrenmanlar sağlar" gibi sorular katılımcılara yöneltilmiştir.

Yapar ve İnce (2014) tarafından yapılan çalışmada, ölçeğin 7 boyutunun Cronbach alfa iç tutarlılık değerleri .79 ile .87 arasında değiştiği belirtilmiştir. Benzer şekilde ölçeğin geliştirildiği çalışmada Cronbach alfa iç tutarlılık değerleri .85 ile .97 arası olduğu ifade edilmiştir (Côté, Yardley, Hay, Sedgwick ve Baker, 1999). Bu yüksek iç tutarlılık değerleri ölçeğin güvenilirliğini ve tutarlılığını desteklemekte ve antrenör davranışlarının etkili bir şekilde değerlendirilmesinde güçlü bir araç olduğunu göstermektedir.

Ayrıca ölçeğin daha önce basketbol (Koh, Mallett ve Wang, 2009), futbol (Nasir, Kok ve Nadirah, 2015), tenis ve yüzme (Cengiz, Serbes, Erdoğan ve Dağ, 2019) gibi spor branşlarında da kullanıldığı aynı zamanda İsveç (Carlsson ve Lundqvist, 2016), Singapur (Koh, Kawabata ve Mallett, 2014), Hindistan (Jain, Sharma, Singh ve Mehta, 2018) ve Bosna Hersek (İmamoğlu, Dilek, Elçi ve Türkmen, 2016) gibi farklı kültürlerde de uygulandığı görülmektedir. Bu durum ölçeğin geniş bir uygulama alanına ve kültürel çeşitliliğe sahip olduğunu da düşündürmektedir.

2.4. Veri Analizi

Verilerin istatistiksel analizi sırasında ortalama ve standart sapma değerleri hesaplanmıştır. Daha sonra Shapiro-Wilk W testi uygulanarak verilerin normal dağılım gösterip göstermediği incelenmiş ve değişkenlerin normal dağılmadığı

gözelemlenmiştir ($p \leq 0,05$). Bu sebepten 2 kategorili gruplar arasındaki farklılıkların analizi için Mann-Whitney U testi gerçekleştirilmiş ve 2'den fazla olan gruplar için Kruskal-Wallis H testi kullanılmıştır. Veriler SPSS yazılımı (IBM SPSS Windows için İstatistik, Versiyon 25.0. Armonk, NY: IBM) kullanılarak analiz edilmiştir.

Diğer taraftan 7 farklı alt boyut arasındaki farkların incelenmesi için Friedman testi uygulanmış ve hangi alt boyutlar arasında fark olduğunun belirlenmesi için Conover testi kullanılmıştır. Friedman ve Conover testleri için JASP (Versiyon 0.18.1) yazılımı kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi bu çalışma için $p \leq 0,05$ olarak seçilmiştir.

III. BÖLÜM: BULGULAR

Araştırmanın bulguları bu bölümde tablolar aracılığıyla sunulmuş ve elde edilen veriler detaylı bir şekilde analiz edilmiştir.

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Değişkenlerine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Değişken	Grup	f	%
Cinsiyet	Kadın	162	54,0
	Erkek	138	46,0
Yaş	10-14 yaş	136	45,3
	15-18 yaş	109	36,3
	18 ve üstü	55	18,3
Öğrenim Durumu	Lisansüstü	9	3,0
	Lisans	50	16,7
	Lise	147	49,0
	İlk Öğretim	84	28,0
Çalışma Durumu	Evet	72	24,0
	Hayır	228	76,0
Aile Gelir Durumu	Asgari Ücret	52	17,3
	15,000-20,000	61	20,3
	20,000-25,000	56	18,7
	25,000 ve üstü	124	41,3
Anne Baba İlişki Durumu	Birlikte	258	86,0
	Ayrı	42	14,0

Tablo 1'de katılımcıların demografik değişkenlerinin yüzde ve frekans değerleri verilmiştir. Verilere göre katılımcıların %54'ünün (f=162) kadın, %46'sının (f=138) erkek olduğu bulunmuştur. Katılımcıların yaş dağılımına baktığımızda ise %45,3'ünün 10-14 yaş grubunda olduğu (f=136), %36,3'ünün 15-18 yaş grubunda olduğu (f=109) ve %18,3'ünün ise 18 ve üstü yaş grubunda olduğu (f=55) bulunmuştur. Bununla birlikte öğrenim durumlarına bakıldığında ise %3'ünün lisansüstü (f=9), %16,7'sinin lisans (f=50), %49'unun lise (f=147), %28'inin ise ilk öğretimde (f=87) eğitim aldığı bulunmuştur. Çalışma durumları açısından bakıldığında ise katılımcıların %24'ünün çalıştığı (f=72), %76'sının çalışmadığı (f=228) görülmüştür. Diğer taraftan aile gelir durumları ile ilgili sonuçlara baktığımızda katılımcıların %17,3'ünün asgari ücret (f=52), %20,3'ünün 15,000-20,000 (f=61), %18,7'sinin 20,000-25,000 (f=56), %41,3'ünün 25,000 ve üstü (f=124)

gelir durumuna sahip olduğu bulunmuştur. Katılımcıların anne baba ilişki durumuna baktığımızda ise %86'sının birlikte (f=258) yaşadığı, %14'ünün ise ayrı (f=42) olduğu katılımcılar tarafından ifade edilmiştir.

Tablo 2. Sporcuların Antrenör Davranışlarına İlişkin Algılarının Alt Boyutlara Göre Alınan Toplam Puanlar ve Ortamaları

Alt boyut	N	Minimum	Maksimum	Ortalama	Standart Sapma
Antrenman ve Kondisyon	300	11	56,43	43,03	6,83
Teknik Beceri Öğretimi	300	9	56	50,58	6,028
Zihinsel Hazırlık	300	7	35	30,60	4,996
Hedef Belirleme	300	9	42	36,05	5,693
Yarışma Stratejileri	300	7	49,43	47	6,185
Olumlu Antrenör Davranışları	300	6	42	36,36	5,640
Olumsuz Antrenör Davranışları	300	8	56	24,86	10,753

Tablo 2'de, sporcuların antrenör davranışlarına ilişkin algılarını ölçen ölçeğin alt boyutlara göre minimum, maksimum, ortalama ve standart sapma puanları sunulmuştur. Alt boyutlara bakıldığında, Antrenman ve Kondisyon alt boyutu için 300 sporcunun puanları değerlendirilmiştir. Bu boyutta alınan puanların minimum değeri 11, maksimum değeri 56,43 bulunmuştur. Ortalama puan 43,03 iken standart sapma 6,83 olarak hesaplanmıştır. Teknik Beceri Öğretimi alt boyutunda sporcuların puanları incelenmiş, minimum 9, maksimum 56 puan alınmıştır. Bu boyutta ortalama 50,58, standart sapma 6,028 olarak hesaplanmıştır. Zihinsel Hazırlık alt boyutunda sporcuların puanları değerlendirilmiş, minimum 7, maksimum 35 puan alınmıştır. Ortalama 30,60, standart sapma 4,996 olarak hesaplanmıştır. Hedef Belirleme alt boyutunda sporcuların puanları incelenmiş, minimum 9, maksimum 42 puan elde edilmiştir. Ortalama 36,05, standart sapma 5,693 olarak hesaplanmıştır. Yarışma Stratejileri alt boyutunda sporcuların puanları değerlendirilmiş, minimum 7, maksimum 49,43 puan alınmıştır. Ortalama 47, standart sapma 6,185 olarak hesaplanmıştır. Olumlu Antrenör Davranışları alt boyutunda sporcuların puanları incelenmiş, minimum 6, maksimum 42 puan elde edilmiştir. Ortalama 36,36, standart sapma 5,640 olarak hesaplanmıştır. Olumsuz Antrenör Davranışları alt boyutunda

sporcuların puanları değerlendirilmiş, minimum 8, maksimum 56 puan alınmıştır. Ortalama 24,86, standart sapma 10,753 olarak hesaplanmıştır.

Tablo 3. Sporcuların Cinsiyete Göre Antrenör Davranışı Ölçeğinin Alt Boyutlarının Mann-Whitney U Testi Analiz Sonuçları

Ölçek	Alt boyut	Sıra Ortalaması (Erkek—Kadın)	U	Z	p
Antrenör Davranışı Ölçeği	Antrenman ve Kondisyon	163,69— 135,01	9040,5	-2,860	0,004*
	Teknik Beceri Öğretimi	156,32— 141,48	9930,0	-1,501	0,133
	Zihinsel Hazırlık	160,38— 136,72	9277,5	-2,395	0,017*
	Hedef Belirleme	161,35— 136,76	9281,5	-2,395	0,014*
	Yarışma Stratejileri	157,56— 141,18	9892,0	-1,655	0,098
	Olumlu Antrenör Davranışları	158,55— 139,01	9592,0	-1,966	0,049*
	Olumsuz Antrenör Davranışları	156,84— 143,05	10150,0	-1,373	0,170

* $p \leq 0.05$

Tablo 3'te Mann-Whitney U testi kullanılarak yapılan analizlerde sporcuların cinsiyetine göre antrenör davranışlarının çeşitli alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı ($p \leq 0.05$) farklılıklar algıladıkları görülmüştür.

Antrenman ve Kondisyon alt boyutunda erkek sporcuların sıra ortalaması (163,69), kadın sporcularınkinden (135,01) yüksek olduğu tespit edilmiş ve bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur ($U = 9040,5$, $Z = -2,860$, $p = 0,004$). Teknik Beceri Öğretimi alt boyutunda ise erkek sporcuların sıra ortalaması (156,32), kadın sporcularınkinden (141,48) yüksek olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($U = 9930,0$, $Z = -1,501$, $p = 0,133$). Zihinsel Hazırlık ve Hedef Belirleme alt boyutlarında ise erkek sporcuların sırasıyla 160,38 ve 161,35 olan sıra ortalamaları, kadın sporcuların 136,72 ve 136,76 olan ortalamalarından yüksek olduğu tespit edilmiş ve bu farklılıklar istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (sırasıyla $U = 9277,5$, $Z = -2,395$, $p = 0,017$ ve $U = 9281,5$, $Z =$

-2,395, $p = 0,014$). Yarışma Stratejileri alt boyutunda ise erkeklerin sıra ortalaması (157,56), kadınlarınkinden (141,18) yüksek olmasına rağmen bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($U = 9892,0$, $Z = -1,655$, $p = 0,098$). Diğer taraftan Olumlu Antrenör Davranışları alt boyutunda erkek sporcuların sıra ortalaması (158,55), kadın sporcularınkinden (139,01) yüksek olduğu tespit edilmiş ve bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($U = 9592,0$, $Z = -1,966$, $p = 0,049$). Son olarak Olumsuz Antrenör Davranışları alt boyutunda erkek sporcuların sıra ortalaması (156,84), kadın sporcularınkinden (143,05) yüksek bulunsa da bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($U = 10150,0$, $Z = -1,373$, $p = 0,170$).

Tablo 4. Sporcuların Yaşa Göre Antrenör Davranışı Ölçeğinin Alt Boyutlarının Kruskal Wallis H Testi Analiz Sonuçları

Ölçek	Alt boyut	Yaş	Sıra Ortalaması	df	Z	p
Antrenör Davranışı Ölçeği	Antrenman ve Kondisyon	10-14 yaş	140,44	2	5,321	0,070
		15-18 yaş	152,12			
		18 yaş ve üstü	172,17			
	Teknik Beceri Öğretimi	10-14 yaş	143,86	2	2,265	0,322
		15-18 yaş	149,09			
		18 yaş ve üstü	164,44			
	Zihinsel Hazırlık	10-14 yaş	139,23	2	5,681	0,058
		15-18 yaş	151,26			
		18 yaş ve üstü	171,63			
	Hedef Belirleme	10-14 yaş	136,88	2	10,302	0,006*
		15-18 yaş	150,26			
		18 yaş ve üstü	181,17			
	Yarışma Stratejileri	10-14 yaş	142,95	2	1,966	0,374
		15-18 yaş	153,48			
		18 yaş ve üstü	160,74			
	Olumlu Antrenör Davranışları	10-14 yaş	135,13	2	8,400	0,015*
		15-18 yaş	156,07			
		18 yaş ve üstü	172,56			
Olumsuz Antrenör Davranışları	10-14 yaş	142,63	2	3,114	0,211	
	15-18 yaş	161,99				
	18 yaş ve üstü	147,19				

* $p \leq 0.05$

Tablo 4'te Kruskal-Wallis H testi kullanılarak yapılan analizlerde sporcuların yaş gruplarına göre antrenör davranışlarının çeşitli alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı ($p \leq 0.05$) farklılıklar algıladıkları görülmüştür.

Hedef Belirleme alt boyutunda yaş grupları arasındaki farklılıklar istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($Z = 10,302$, $p = 0,006$). 10-14 yaş grubundaki sporcuların sıra ortalaması 136,88 iken 15-18 yaş grubundaki sporcuların sıra ortalaması 150,26 ve 18 yaş ve üstü sporcuların sıra ortalaması 181,17 bulunmuştur. Olumlu Antrenör Davranışları alt boyutunda da yaş grupları arasındaki farklılıklar istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($Z = 8,400$, $p = 0,015$). 10-14 yaş grubunun sıra ortalaması 135,13 iken, 15-18 yaş grubunun 156,07 ve 18 yaş ve üstü grubunun 172,56 bulunmuştur. Diğer alt boyutlar incelendiğinde Antrenman ve Kondisyon, Teknik Beceri Öğretimi, Zihinsel Hazırlık, Yarışma Stratejileri ve Olumsuz Antrenör Davranışları gibi alanlarda yaş grupları arasında sıra ortalamalarında farklılıklar gözlenmesine rağmen bu farklılıklar istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Antrenman ve Kondisyon alt boyutunda 10-14 yaş grubunun sıra ortalaması 140,44, 15-18 yaş grubunun 152,12 ve 18 yaş ve üstü grubunun 172,17 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($Z = 5,321$, $p = 0,070$). Teknik Beceri Öğretimi alt boyutunda 10-14 yaş grubunun sıra ortalaması 143,86, 15-18 yaş grubunun 149,09 ve 18 yaş ve üstü grubunun 164,44 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($Z = 2,265$, $p = 0,322$). Zihinsel Hazırlık alt boyutunda da 10-14 yaş grubunun sıra ortalaması 139,23, 15-18 yaş grubunun 151,26 ve 18 yaş ve üstü grubunun 171,63 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($Z = 5,681$, $p = 0,058$). Yarışma Stratejileri alt boyutunda 10-14 yaş grubunun sıra ortalaması 142,95, 15-18 yaş grubunun 153,48 ve 18 yaş ve üstü grubunun 160,74 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($Z = 1,966$, $p = 0,374$). Son olarak Olumsuz Antrenör Davranışları alt boyutunda 10-14 yaş grubunun sıra ortalaması 142,63, 15-18 yaş grubunun 161,99 ve 18 yaş ve üstü grubunun 147,19 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. ($Z = 3,114$, $p = 0,211$).

Tablo 5. Sporcuların Eğitim Durumlarına Göre Antrenör Davranışı Ölçeğinin Alt Boyutlarının Kruskal Wallis H Testi Analiz Sonuçları

Ölçek	Alt boyut	Öğrenim Durumu	Sıra Ortalaması	df	H	p
Antrenör Davranışı Ölçeği	Antrenman ve Kondisyon	Lisans üstü	164,56	3	6,497	0,090
		Lisans	170,73			
		Lise	141,24			
		İlk öğretim	135,89			
	Teknik Beceri Öğretimi	Lisans üstü	134,17	3	3,281	0,350
		Lisans	159,22			
		Lise	137,05			
		İlk öğretim	149,71			
	Zihinsel Hazırlık	Lisans üstü	151,28	3	1,613	0,657
		Lisans	156,9			
		Lise	140,16			
		İlk öğretim	143,88			
	Hedef Belirleme	Lisans üstü	141,94	3	7,680	0,053
		Lisans	174,45			
		Lise	137,82			
		İlk öğretim	140,29			
	Yarışma Stratejileri	Lisans üstü	113,5	3	2,899	0,407
		Lisans	155,58			
		Lise	140,43			
		İlk öğretim	150,02			
	Olumlu Antrenör Davranışları	Lisans üstü	152,94	3	4,861	0,182
Lisans		167,33				
Lise		138,99				
İlk öğretim		139,51				
Olumsuz Antrenör Davranışları	Lisans üstü	159,28	3	7,339	0,062	
	Lisans	144,54				
	Lise	156,27				
	İlk öğretim	125,76				

* $p \leq 0.05$

Tablo 5'te Kruskal-Wallis H testi kullanılarak yapılan analizlerde sporcuların eğitim durumlarına göre antrenör davranışlarının çeşitli alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı ($p \leq 0.05$) farklılıklar algılamadıkları görülmüştür.

Antrenman ve Kondisyon alt boyutunda lisans üstü grubunun sıra ortalaması 164,56, lisans grubunun 170,73, lise grubunun 141,24 ve ilk öğretim grubunun 135,89 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($H = 6,497$, $p = 0,090$). Teknik Beceri Öğretimi alt boyutunda da lisans üstü grubunun sıra ortalaması 134,17, lisans grubunun 159,22, lise grubunun 137,05 ve ilk öğretim grubunun 149,71 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($H = 3,281$, $p = 0,350$). Zihinsel Hazırlık alt boyutunda lisans üstü

grubunun sıra ortalaması 151,28, lisans grubunun 156,9, lise grubunun 140,16 ve ilk öğretim grubunun 143,88 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($H = 1,613$, $p = 0,657$). Hedef Belirleme alt boyutunda ise lisans üstü grubunun sıra ortalaması 141,94, lisans grubunun 174,45, lise grubunun 137,82 ve ilk öğretim grubunun 140,29 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($H = 7,680$, $p = 0,053$). Yarışma Stratejileri alt boyutunda lisans üstü grubunun sıra ortalaması 113,5, lisans grubunun 155,58, lise grubunun 140,43 ve ilk öğretim grubunun 150,02 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($H = 2,899$, $p = 0,407$). Olumlu Antrenör Davranışları alt boyutunda da lisans üstü grubunun sıra ortalaması 152,94, lisans grubunun 167,33, lise grubunun 138,99 ve ilk öğretim grubunun 139,51 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($H = 4,861$, $p = 0,182$). Son olarak Olumsuz Antrenör Davranışları alt boyutunda da lisans üstü grubunun sıra ortalaması 159,28, lisans grubunun 144,54, lise grubunun 156,27 ve ilk öğretim grubunun 125,76 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($H = 7,339$, $p = 0,062$).

Tablo 6. Sporcuların Aile Gelirlerine Göre Antrenör Davranışı Ölçeğinin Alt Boyutlarının Kruskal Wallis H Testi Analiz Sonuçları

Ölçek	Alt boyut	Ailenin Gelir Durumu	Sıra Ortalaması	df	H	p
Antrenör Davranışı Ölçeği	Antrenman ve Kondisyon	Asgari Ücret	136,13	3	2,853	0,415
		15,000-20,000	142,68			
		20,000-25,000	162,3			
		25,000 ve üstü	146,77			
	Teknik Beceri Öğretimi	Asgari Ücret	137,02	3	3,126	0,373
		15,000-20,000	133,87			
		20,000-25,000	151,18			
		25,000 ve üstü	153,5			
	Zihinsel Hazırlık	Asgari Ücret	145,76	3	2,772	0,428
		15,000-20,000	132,57			
		20,000-25,000	157,93			
		25,000 ve üstü	147,43			
	Hedef Belirleme	Asgari Ücret	147,18	3	0,442	0,931
		15,000-20,000	142,65			
		20,000-25,000	142,71			
		25,000 ve üstü	149,85			
	Yarışma Stratejileri	Asgari Ücret	146,12	3	1,273	0,736
		15,000-20,000	136,23			
		20,000-25,000	150,9			
		25,000 ve üstü	149,75			
	Olumlu Antrenör Davranışları	Asgari Ücret	129,41	3	2,873	0,412
		15,000-20,000	147,46			
		20,000-25,000	155,59			
		25,000 ve üstü	147,94			
Olumsuz Antrenör Davranışları	Asgari Ücret	141,44	3	4,886	0,180	
	15,000-20,000	167,76				
	20,000-25,000	136,85				
	25,000 ve üstü	143,7				

* $p \leq 0.05$

Tablo 6'da Kruskal-Wallis H testi kullanılarak yapılan analizlerde sporcuların aile gelirlerine göre antrenör davranışlarının çeşitli alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı ($p \leq 0.05$) farklılıklar algılamadıkları görülmüştür.

Antrenman ve Kondisyon alt boyutunda aile gelirinin asgari ücret olduğunu belirten grubun sıra ortalaması 136,13, 15,000-20,000 olduğunu belirten grubun 142,68, 20,000-25,000 olduğunu belirten grubun 162,3 ve 25,000 ve üstü olduğunu belirten grubun 146,77 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($H = 2,853$, $p = 0,415$). Teknik Beceri Öğretimi alt boyutunda da aile gelirinin asgari ücret olduğunu belirten grubun sıra ortalaması 137,02, 15,000-20,000

olduğunu belirten grubun 133,87, 20,000-25,000 olduğunu belirten grubun 151,18 ve 25,000 ve üstü olduğunu belirten grubun 153,5 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($H = 3,126$, $p = 0,373$). Zihinsel Hazırlık alt boyutunda aile gelirinin asgari ücret olduğunu belirten grubun sıra ortalaması 145,76, 15,000-20,000 olduğunu belirten grubun 132,57, 20,000-25,000 olduğunu belirten grubun 157,93 ve 25,000 ve üstü olduğunu belirten grubun 147,43 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($H = 2,772$, $p = 0,428$). Hedef Belirleme alt boyutunda da aile gelirinin asgari ücret olduğunu belirten grubun sıra ortalaması 147,18, 15,000-20,000 olduğunu belirten grubun 142,65, 20,000-25,000 olduğunu belirten grubun 142,71 ve 25,000 ve üstü olduğunu belirten grubun 149,85 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($H = 0,442$, $p = 0,931$). Yarışma Stratejileri alt boyutunda aile gelirinin asgari ücret olduğunu belirten grubun sıra ortalaması 146,12, 15,000-20,000 olduğunu belirten grubun 136,23, 20,000-25,000 olduğunu belirten grubun 150,9 ve 25,000 ve üstü olduğunu belirten grubun 149,75 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($H = 1,273$, $p = 0,736$). Olumlu Antrenör Davranışları alt boyutunda da aile gelirinin asgari ücret olduğunu belirten grubun sıra ortalaması 129,41, 15,000-20,000 olduğunu belirten grubun 147,46, 20,000-25,000 olduğunu belirten grubun 155,59 ve 25,000 ve üstü olduğunu belirten grubun 147,94 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($H = 2,873$, $p = 0,412$). Son olarak Olumsuz Antrenör Davranışları alt boyutunda aile gelirinin asgari ücret olduğunu belirten grubun sıra ortalaması 141,44, 15,000-20,000 olduğunu belirten grubun 167,76, 20,000-25,000 olduğunu belirten grubun 136,85 ve 25,000 ve üstü olduğunu belirten grubun 143,7 olmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($H = 4,886$, $p = 0,180$).

Tablo 7. Sporcuların Çalışma Durumlarına Göre Antrenör Davranışı Ölçeğinin Alt Boyutlarının Mann-Whitney U Testi Analiz Sonuçları

Ölçek	Alt boyut	Sıra Ortalaması (Çalışıyor—Çalışmıyor)	U	Z	p
Antrenör Davranışı Ölçeği	Antrenman ve Kondisyon	171,72— 141,57	6173,0	-2,554	0,011*
	Teknik Beceri Öğretimi	147,09— 147,62	7577,0	-0,046	0,964
	Zihinsel Hazırlık	154,31— 145,49	7148,0	-0,757	0,449
	Hedef Belirleme	160,40— 144,36	6807,0	-1,363	0,175
	Yarışma Stratejileri	146,86— 148,34	7561,5	-0,126	0,900
	Olumlu Antrenör Davranışları	157,17— 144,65	6956,5	-1,067	0,286
	Olumsuz Antrenör Davranışları	160,31— 144,98	6949,0	-1,297	0,195

* $p \leq 0.05$

Tablo 7'de Mann-Whitney U testi kullanılarak yapılan analizlerde sporcuların çalışma durumlarına göre antrenör davranışlarının çeşitli alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı ($p \leq 0.05$) farklılıklar algıladıkları görülmüştür.

Antrenman ve Kondisyon alt boyutunda çalışan sporcuların sıra ortalaması (171,72), çalışmayanlara (141,57) göre daha yüksek olduğu tespit edilmiş ve bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur ($U = 6173,0$, $Z = -2,554$, $p = 0,011$). Teknik Beceri Öğretimi alt boyutunda çalışan sporcuların sıra ortalaması (147,09), çalışmayanlara (147,62) yakın olduğu ve bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı bulunmadığı görülmüştür ($U = 7577,0$, $Z = -0,046$, $p = 0,964$). Zihinsel Hazırlık alt boyutunda çalışan sporcuların sıra ortalaması (154,31), çalışmayanlara (145,49) göre daha yüksek olmasına rağmen bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($U = 7148,0$, $Z = -0,757$, $p = 0,449$). Hedef Belirleme alt boyutunda çalışanların sıra ortalaması (160,40), çalışmayanlara (144,36) göre daha yüksek olsa da bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($U = 6807,0$, $Z = -1,363$, $p = 0,175$). Yarışma Stratejileri alt boyutunda çalışan ve çalışmayan sporcuların sıra ortalamaları sırasıyla 146,86 ve 148,34 olup, aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($U = 7561,5$, $Z = -0,126$, $p = 0,900$). Olumlu Antrenör

Davranışları alt boyutunda çalışanların sıra ortalaması (157,17), çalışmayanlara (144,65) göre daha yüksek olmasına rağmen bu fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır ($U = 6956,5$, $Z = -1,067$, $p = 0,286$). Son olarak, Olumsuz Antrenör Davranışları alt boyutunda çalışanların sıra ortalaması (160,31) çalışmayanlara (144,98) göre daha yüksek bulunmuş ancak bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($U = 6949,0$, $Z = -1,297$, $p = 0,195$).

Tablo 8. Sporcuların Cevaplarına Göre Alt Boyutlar Arası Anlamlılık Düzeylerinin Conover Test Analiz Sonuçları

Alt Boyutlar		-Stat	f	p
Antrenman ve Kondisyon	Teknik Beceri	2,711	776	0,001*
	Zihinsel Hazırlık	,402	776	0,001*
	Hedef Belirleme	,581	776	0,001*
	Yarışma Stratejileri	,526	776	0,001*
	Olumlu Antrenör Davranışları	,593	776	0,001*
	Olumsuz Antrenör Davranışları	1,366	776	0,001*
	Zihinsel Hazırlık	,309	776	0,001*
Teknik Beceri	Hedef Belirleme	,130	776	0,001*
	Yarışma Stratejileri	,185	776	,001*
	Olumlu Antrenör Davranışları	,118	776	0,001*
	Olumsuz Antrenör Davranışları	4,078	776	0,001*
	Hedef Belirleme	,821	776	,005*
Zihinsel Hazırlık	Yarışma Stratejileri	,124	776	,034*
	Olumlu Antrenör Davranışları	,809	776	,419
	Olumsuz Antrenör Davranışları	8,769	776	0,001*
	Yarışma Stratejileri	,945	776	0,001*
Hedef Belirleme	Olumlu Antrenör Davranışları	,012	776	,044*
	Olumsuz Antrenör Davranışları	5,947	776	0,001*

Alt Boyutlar		-Stat	f	F
Yarışma Stratejileri	Olumlu Antrenör Davranışları	,933	776	,003*
	Olumsuz Antrenör Davranışları	0,892	776	0,001*
Olumlu Antrenör Davranışları	Olumsuz Antrenör Davranışları	7,960	776	0,001*

* $p \leq 0.05$

Tablo 8'de, sporcuların antrenör davranışı ölçeğinin alt boyutlarına verdikleri cevaplara göre alt boyutlar arasındaki anlamlılık düzeylerini gösteren Conover testi analiz sonuçları verilmiştir. Conover testi, parametrik olmayan çoklu karşılaştırma testlerinden biridir ve bağımsız örneklem gruplarının ortanca değerlerinin karşılaştırılmasında kullanılmaktadır. Tablodaki T-Stat değerleri, alt boyutlar arasındaki farkların istatistiksel anlamlılığını test etmek için kullanılmakta ve df serbestlik derecesini, p değeri ise anlamlılık düzeyini göstermektedir.

Antrenman ve Kondisyon alt boyutu, diğer tüm alt boyutlardan (Teknik Beceri, Zihinsel Hazırlık, Hedef Belirleme, Yarışma Stratejileri, Olumlu ve Olumsuz Antrenör Davranışları) istatistiksel olarak anlamlı şekilde farklı ($p < 0,001$) bulunmuştur. Teknik Beceri alt boyutu da diğer tüm alt boyutlardan istatistiksel olarak anlamlı şekilde farklı ($p < 0,001$) bulunmuştur. Zihinsel Hazırlık alt boyutu, Olumlu Antrenör Davranışları hariç diğer tüm alt boyutlarda istatistiksel olarak anlamlı şekilde farklı ($p < 0,05$) bulunmuştur. Hedef Belirleme, Yarışma Stratejileri ve Olumlu Antrenör Davranışları alt boyutları birbirlerinden istatistiksel olarak anlamlı şekilde farklı ($p < 0,05$) bulunmuştur. Olumsuz Antrenör Davranışları alt boyutu, tüm diğer alt boyutlardan istatistiksel olarak anlamlı şekilde farklı ($p < 0,001$) bulunmuştur. Sonuç olarak, bu analiz sporcuların antrenör davranışı ölçeğinin alt boyutlarına verdikleri cevapların büyük ölçüde birbirinden farklı olduğunu göstermiştir. Bu durum, her bir alt boyutun farklı antrenör davranışlarını ölçtüğü şeklinde yorumlanabilir.

IV. BÖLÜM: TARTIŞMA VE SONUÇ

Çalışmadan elde edilen bulgular örneklem grubunun çeşitli demografik özelliklerini yansıtmaktadır. Cinsiyete göre dağılım neredeyse eşit olmakla birlikte kadın katılımcıların %54 ile daha fazla olduğu görülmektedir. Yaş grupları incelendiğinde örneklemin büyük bir bölümünün (%81,6) ergen yaş aralığında (10-18 yaş) olduğu görülmektedir. Eğitim durumları açısından bakıldığında örneklemin yarısına yakınının (%49) lise öğrencisi olduğu anlaşılmaktadır. Diğer taraftan çalışma durumuna bakıldığında ise katılımcıların %76'sının çalışmadığı görülmektedir. Aile gelir durumu analiz edildiğinde katılımcıların %41,3'ünün 25,000 TL ve üzeri gelir seviyesine sahip olduğu görülmektedir. Son olarak katılımcıların %86'sının anne ve babasının birlikte yaşadığı, %14'ünün ise ayrı olduğu görülmektedir.

Bu bilgilerden hareketle örneklem grubunun çeşitli demografik özelliklere sahip olduğu görülmektedir. Bu durum elde edilen bulguların genellenebilirliğini artırmakta ve araştırma konusunun farklı açılardan incelenmesine olanak tanımaktadır. Bununla birlikte ergen yaş grubunun örnekleme ağırlıkta olması bu döneme özgü faktörlerin sonuçlar üzerindeki etkisini güçlendirmiş olabilir.

Araştırma bulguları sporcuların antrenör davranışlarına ilişkin algılarını ölçen ölçeğin alt boyutlarında önemli farklılıklar olduğunu ortaya koymuştur. En yüksek ortalama puana sahip alt boyut 50,58 ile teknik beceri öğretimi boyutu bulunmuştur. Çalışma sonucuyla benzer olarak yapılan araştırmalarda da antrenörlerin teknik beceri öğretimi konusundaki yeteneklerinin sporcular tarafından olumlu algılandığı görülmektedir. Nakit (2019) çalışmasında bu alt boyutun en yüksek puan ortalamasına (40,62) sahip olduğunu belirtmiştir. Benzer şekilde, Akgönül, Şahin, Koç ve Uzun (2023) tarafından yapılan çalışmada da teknik beceri öğretimi alt boyutunun çok yüksek kategorisinde yer aldığı ve 50,95 ortalama puana sahip olduğu belirtmiştir. Delikurt (2023) tarafından yapılan çalışmada da bu alt boyutta yaklaşık olarak aynı puanın (50,75) bulunduğu belirtmiştir. Ayrıca Buğdaycı (2021) tarafından yapılan bir araştırmada da, ölçeğin alt boyutları arasında en yüksek ortalama puanın teknik beceri öğretimi (5,81) alt boyutunda olduğu gözlemlenmiştir.

Çik ve Küçük (2019)'ün çalışmasında da teknik beceri öğretimi alt boyutu 5,50 ortalama puanla en yüksek skoru elde etmiştir. Son olarak, Yapar ve Serbes (2020)'in çalışmasında da teknik beceri öğretimi alt boyutunun 6,33 ortalama puanla en yüksek skora sahip olduğu belirtmiştir.

Bu bilgilerden hareketle araştırma bulgularının, sporcuların algıları doğrultusunda antrenörlerin en başarılı olduğu alanın teknik beceri öğretimi olduğu sonucu çıkarılabilir. Teknik beceri öğretimi, antrenörlerin geri bildirim sağlama, teknikleri ve stratejileri öğretme, görsel örnekler kullanma ve sporcuların öğrendiklerini anlamalarını sağlama gibi davranışları kapsamaktadır (Jain, Sharma, Singh ve Metha, 2018; Koh, Kawabata ve Mallett, 2014). Farklı çalışmalarda da benzer şekilde teknik beceri öğretimi alt boyutu sporcular tarafından antrenörlerin en olumlu algılanan ve yüksek puan alan boyutu olarak ön plana çıktığı görülmektedir. Bu durum antrenörlerin temel görevlerinden biri olan teknik beceri öğretiminde başarılı olduklarını ve sporcular tarafından da bu yönlerinin olumlu algılandığını gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

Araştırma bulguları sporcuların cinsiyetlerine göre antrenör davranışlarının çeşitli alt boyutlarında algı farklılıkları olduğunu göstermiştir. Antrenman ve kondisyon, zihinsel hazırlık, hedef belirleme ve olumlu antrenör davranışları alt boyutlarında erkek sporcuların, kadın sporculara kıyasla antrenörlerinin davranışlarını daha olumlu algıladıkları tespit edilmiştir. Bu bulgu antrenörlerin bahsedilen alanlardaki davranışlarını erkek sporculara daha olumlu yansıttığını veya erkek sporcuların bu davranışları daha olumlu algıladığını düşündürmektedir.

Öte yandan teknik beceri öğretimi, yarışma stratejileri ve olumsuz antrenör davranışları alt boyutlarında erkek ve kadın sporcuların algıları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Bu sonuç antrenörlerin teknik beceri öğretimi, yarışma stratejileri ve olumsuz davranışlar sergileme konusunda erkek ve kadın sporculara benzer davrandıklarını veya sporcuların bu davranışları benzer şekilde algıladıklarını göstermektedir.

Yapılan çalışmalar incelendiğinde antrenman ve kondisyon, zihinsel hazırlık, hedef belirleme ve olumlu antrenör davranışları alt boyutlarında erkek sporcuların antrenörlerinin davranışlarını kadın sporculara kıyasla daha olumlu algıladıkları görülmektedir (Akgönül, Şahin, Koç ve Uzun, 2023; Gök ve Okan, 2020; Koh, Kawabata ve Mallett, 2014). Bu durum antrenörlerin bahsi geçen alanlardaki davranışlarını erkek sporculara daha olumlu yansıttığı veya erkek sporcuların bu davranışları daha olumlu algıladıkları şeklinde yorumlanabilir.

Öte yandan, Tutar (2018) ve Yapar ve Serbes (2020) erkek sporcuların antrenörlerinin olumsuz davranışlarını kadın sporculara göre daha yüksek oranda algıladıklarını bulmuşlardır. Bu bulgular birlikte değerlendirildiğinde antrenörlerin erkek sporculara karşı daha olumlu yaklaşımlar sergilerken kadın sporculara daha olumsuz davranışlar gösterebildiklerini akla getirmektedir.

Diğer taraftan teknik beceri öğretimi, yarışma stratejileri ve olumsuz antrenör davranışları alt boyutlarında erkek ve kadın sporcuların algıları arasında anlamlı bir fark bulunamaması kadın sporcuların bu alanlarda antrenör davranışlarını daha olumlu algıladıkları yönündeki bulgularla çelişmektedir (Güngör, 2023; Kırkbir, Zengin, ve Aydemir, 2021; Nakit, 2019). Buğdaycı (2021) ve Ermiş, Satıcı, İmamoğlu, ve Aydoğan, (2017) gibi araştırmacılar da çoğu alt boyutta cinsiyete göre anlamlı bir farklılık bulamazken, Yapar, Yalçın, ve Akıncı, (2022) hiçbir alt boyutta anlamlı bir fark tespit edememiştir. Bu tutarsızlıklar, antrenör davranışlarının algılanmasında cinsiyet dışında başka faktörlerin de (branş, yaş, deneyim seviyesi vb.) rol oynayabileceğini düşündürmektedir.

Bununla birlikte algılanan antrenör davranışlarındaki cinsiyete dayalı farklılıkların, gerçek davranış farklılıklarından ziyade, sosyal rol beklentileri ve kalıp yargılardan kaynaklanabileceği de öne sürmüştür (Feltz, Chase, Moritz ve Sullivan, 1999). Bu bakış açısı mevcut çalışmanın bulgularını da açıklayabilir. Erkek sporcular, toplumsal beklentiler nedeniyle antrenörlerinin davranışlarını daha olumlu algılama eğiliminde olabilirler.

Tüm bu bilgiler ışığında araştırma bulguları sporcuların cinsiyetlerine göre antrenör davranışlarının algılanmasında belirli farklılıklar olduğunu göstermekle birlikte, bu farklılıkların yönü ve hangi alt boyutlarda olduğu konusunda literatürde tam bir fikir birliği bulunmamaktadır. Bu nedenle gelecekteki çalışmalarda antrenör davranışlarının algılanmasında cinsiyet dışındaki diğer faktörlerin de dikkate alınması ve farklı branşlar veya yaş gruplarında benzer araştırmaların yapılması önem arz etmektedir.

Araştırma bulguları, sporcuların yaş gruplarına göre antrenör davranışlarının bazı alt boyutlarında anlamlı farklılıklar olduğunu göstermiştir. Hedef belirleme ve olumlu antrenör davranışları alt boyutlarında, yaş arttıkça sporcuların antrenörlerinin davranışlarını daha olumlu algıladıkları görülmüştür. Özellikle 18 yaş ve üstü sporcuların, diğer yaş gruplarına kıyasla daha yüksek sıra ortalamalarına sahip olması, bu gruptaki sporcuların antrenörlerinin hedef belirleme süreçlerini ve olumlu davranışlarını daha olumlu değerlendirdiklerini göstermektedir.

Bu bulgular sporcuların gelişimsel ihtiyaçlarının yaşla birlikte değiştiğini vurgulayan teorilerle de uyumluluk görülmektedir. Örneğin, Wylleman ve Lavallee (2004), 18 yaş civarındaki sporcuların spor kariyerlerinden eğitim ve mesleki kariyerlerine geçiş sürecinde olduklarını ve bu dönemde net hedeflere ve olumlu rehberliğe daha fazla ihtiyaç duyduklarını belirtmişlerdir. Benzer şekilde, Côté ve Gilbert (2009) ile Keegan, Harwood, Spray ve Lavallee (2014), ergenlik sonrası dönemde antrenörlerin hedef belirleme ve olumlu geri bildirim davranışlarının, sporcuların artan özerklik ve yetkinlik ihtiyaçlarıyla uyumlu olduğunu vurgulamışlardır.

Bu teorik çerçeve, mevcut araştırma sonuçlarıyla ve literatürdeki diğer çalışmalarla da tutarlılık göstermektedir (Buğdaycı, 2021; Ermiş, Saticı, İmamoğlu ve Aydoğan, 2017; Kırkibir, Zengin ve Aydemir, 2021; Tutar, 2018). Buğdaycı (2021), amatör sporcularda farklı yaş gruplarında yaptığı çalışmasında tüm alt boyutlar için istatistiksel olarak anlamlılık düzeyi belirtmiştir. Ermiş, Saticı, İmamoğlu ve Aydoğan (2017) ise topla ve temasla ilgili sporlarda sporcularda çalışma yapmış ve teknik beceri öğretimi, hedef belirleme alt boyutlarında

istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulmuşlardır. Çalışmada yaş grupları arasındaki incelemede 15-21 yaş grubunun bu alt boyutlarda ortalamalarının fazla olduğu görülmüş ve bu sonuçlar hedef belirleme alt boyutunda 18 yaş ve üstü kategorisinde farklılık bulan bu çalışmayla da benzerlik göstermiştir. Kırkbir, Zengin ve Aydemir (2021) çalışması ise antrenman ve kondisyon, teknik beceri öğretimi, zihinsel hazırlık, hedef belirleme, olumlu antrenör davranışları alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulmuş ancak yaş gruplarındaki farklılıklar belirtilmemiştir. Yaş gruplarının belirtilmemesine rağmen bu çalışma hedef belirleme ve olumlu antrenör davranışları alt boyutlarındaki bulgularıyla yapılan çalışmayla benzerlik gösterdiği gözlemlenmiştir.

Tutar'ın (2018) çalışması ise antrenman ve kondisyon, zihinsel hazırlık ve olumlu antrenör davranışları alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit etmiştir. Bu çalışmada, antrenman ve kondisyon ile zihinsel hazırlık boyutlarında 14 yaş üstü grupta, olumlu antrenör davranışları boyutunda ise 11-14 yaş grubunda sıra ortalamaları bakımından anlamlı farklılıklar gözlemlenmiştir. Bu bulgular, yaş gruplarına göre antrenör davranışlarının algılanmasındaki farklılıkları desteklemektedir. Ancak olumlu antrenör davranışları alt boyutlarında benzer sonuçlar bulunsun da yaş grupları bakımından çalışmanın farklılaştığı görülmektedir.

Diğer taraftan, Gök ve Okan'ın (2020) farklı kategorilerdeki milli sporcuların antrenör davranışlarını inceleyen çalışması, yalnızca antrenman ve kondisyon alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit etmiştir. Bu sonuç, mevcut araştırmada istatistiksel olarak anlamlı bulunmayan alt boyutlarla benzerlik göstermektedir ve sporcuların performans düzeylerinin de antrenör davranışlarının algılanmasında rol oynayabileceğini düşündürmektedir.

Genel olarak hem literatürdeki diğer çalışmalar hem de bu araştırmanın bulguları, antrenörlerin farklı yaş gruplarındaki sporcuların ihtiyaçlarını dikkate alarak davranışlarını şekillendirmesi gerektiğini göstermektedir. Özellikle ergenlik sonrası dönemde sporcuların hedef belirleme, olumlu antrenör davranışları, zihinsel hazırlık ve teknik beceri öğretimine daha fazla ihtiyaç duydukları gözlemlenmiştir. Bu nedenle, antrenörlerin yaş gruplarına göre yaklaşımlarını uyarlamaları ve

sporcuların gelişimsel ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde davranışlarını düzenlemeleri önem arz etmektedir.

Araştırma bulguları, sporcuların eğitim durumlarına göre antrenör davranışlarını algılamalarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığını göstermektedir. Bu durum, lisansüstü, lisans, lise ve ilköğretim seviyelerindeki sporcuların, antrenörlerinin davranışlarını benzer şekilde algıladıklarını ortaya koymaktadır. Başka bir deyişle, antrenörlerin davranışları, sporcuların eğitim durumlarından bağımsız olarak benzer şekilde algılanmaktadır.

Bu bulgu, Güngör (2023) ile Tutar'ın (2018) çalışmalarının sonuçlarıyla paralellik göstermektedir. Her iki çalışma da antrenör davranışlarının alt boyutlarında eğitim durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Bununla birlikte çalışmanın bulgularıyla çelişen sonuçlar da literatürde mevcuttur. Örneğin Ayhan, Akay ve Gökçen (2021) ile Gök ve Okan (2020), lisans düzeyindeki sporcuların, antrenörlerinin olumsuz davranışlarını diğer eğitim seviyelerindeki sporculara göre daha fazla algıladıklarını tespit etmişlerdir. Benzer şekilde, Özbey ve Ünal (2020)'da lisans düzeyindeki sporcuların, teknik beceri ve olumsuz antrenör davranışları konularında diğer gruplardan farklı algılara sahip olduklarını gözlemlemişlerdir.

Bu farklı sonuçlar, sporcuların antrenör davranışlarını algılamalarını etkileyebilecek başka faktörlerin varlığına işaret edebilir. Sporcuların yaşı (Côté ve Gilbert, 2009), cinsiyeti (Millsagle ve Morley, 2004), spor branşı (Cushion ve Jones, 2006), spor geçmişi (Gearity ve Murray, 2011) ve antrenörleriyle olan ilişkileri (Jowett ve Ntoumanis, 2004) gibi faktörler, bu algılar üzerinde aracı etkiye sahip olabilir. Ayrıca, örneklem gruplarının heterojenliği ve kültürel farklılıklar gibi bağlamsal faktörler de bu çelişkili sonuçları açıklamada rol oynayabilir.

Tüm bu bilgiler ışığında, bu araştırmanın bulguları, antrenörlerin davranışlarının sporcuların eğitim durumlarından bağımsız olarak benzer şekilde algılandığını göstermektedir. Ancak literatürdeki bazı farklı sonuçlar, sporcuların antrenör davranışlarını algılamalarını etkileyebilecek başka faktörlerin de

olabileceğini göstermektedir. Bu nedenle gelecekte yapılacak araştırmaların bu faktörleri de dikkate alarak daha geniş kapsamlı analizler yapması ve farklı sonuçların nedenlerini daha detaylı bir şekilde araştırılması gerekebilir.

Araştırma bulguları, antrenör davranışlarının çeşitli alt boyutlarında sporcuların algıladıkları farklılıkların, onların aile gelir durumlarına göre istatistiksel olarak anlamlı olmadığını ortaya koymaktadır. Her ne kadar farklı gelir gruplarındaki sporcuların sıra ortalamalarında gözle görülür farklılıklar mevcut olsa da bu farklılıklar istatistiksel anlamlılık düzeyine ulaşmamıştır. Bu noktadan hareketle bu sonuçlar antrenör davranışlarının sporcuların aile gelir durumundan bağımsız olarak eşit şekilde algılandığını gösterebilir.

Bununla birlikte mevcut literatür incelendiğinde bu bulgulardan farklı bazı çalışmalar da mevcuttur. Örneğin, Ayhan, Akay ve Gökçen (2021) tarafından yapılan bir çalışmada, aile geliri ile antrenman ve kondisyon, teknik beceri öğretimi, yarışma stratejileri ve olumlu antrenör davranışları alt boyutları arasında pozitif yönlü, istatistiksel olarak anlamlı korelasyonlar bulunmuştur. Benzer şekilde, Özbey ve Ünal (2020)'in çalışmasında da aile geliri ile hedef belirleme alt boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki gözlenmiştir.

Tüm bu bulgulardan hareketle çalışmanın bulguları, antrenörlerin farklı sosyoekonomik statüdeki sporculara eşit davranış sergilediklerini göstermektedir. Bu yaklaşım, sporcuların antrenör-sporcu ilişkisinde güven ve bağlılık düzeylerini artırabilir (Jowett ve Ntoumanis, 2004). Ayrıca, sosyoekonomik temelli ayrımcılık algısını azaltabilir (Evans, Eys ve Bruner, 2018). Sonuç olarak, antrenörlerin gelir düzeyinden bağımsız olarak tüm sporcuların ihtiyaçlarını ve beklentilerini dikkate almaları, spor performansını ve genel memnuniyet düzeylerini olumlu yönde etkileyebilir (Vella, Oades ve Crowe, 2013).

Araştırma bulguları sporcuların çalışma durumlarına göre antrenör davranışlarının bazı alt boyutlarında algılanan farklılıklar olduğunu göstermektedir. Antrenman ve kondisyon alt boyutunda, çalışan sporcuların antrenörlerinin davranışlarını çalışmayan sporculara kıyasla daha olumlu algıladıkları tespit

edilmiştir. Bu bulgu antrenörlerin çalışan sporcularla antrenman ve kondisyon çalışmalarında daha fazla etkileşim halinde olabileceklerini veya çalışan sporcuların bu tür davranışlara daha fazla önem verebildiklerini düşündürmektedir.

Bununla birlikte literatür taraması sonucunda, SADDÖ kullanılarak gerçekleştirilen önceki araştırmalarda, sporcuların istihdam durumlarıyla ilgili anlamlı bir veri veya analiz sunulmadığı gözlemlenmiştir. Bu eksiklik mevcut çalışmanın sonuçlarının, sporcuların iş-yaşam dengesi ve memnuniyet düzeyleri üzerine olan etkisini incelemek suretiyle, ilgili alanyazına özgün bir katkı sağlama potansiyelini vurgulamaktadır.

Diğer taraftan bu çalışmanın bulguları birkaç ayrı noktadan ele alınabilir. İlk olarak çalışan sporcuların iş hayatının getirdiği zaman kısıtlamaları nedeniyle antrenman ve kondisyon çalışmalarına daha fazla önem veriyor olabilecekleri düşünülmektedir (Stambulova, Engström, Franck, Linnér ve Lindahl, 2015). Bu durumda antrenörlerin bu sporculara yönelik zaman ve etkin antrenman stratejileri uygulamaları, çalışan sporcuların antrenörlerinin davranışlarını daha olumlu algılamalarına yol açabilir.

İkinci olarak çalışan sporcuların iş ortamlarında edindikleri disiplin ve zaman yönetimi becerileri, antrenman ve kondisyon çalışmalarına olan yaklaşımlarını etkileyebilir (Ryba, Stambulova, Ronkainen, Bundgaard ve Selänne, 2015). Bu bağlamda antrenörlerin çalışan sporcuların bu özelliklerine uygun, daha yapılandırılmış ve hedef odaklı antrenman davranışları sergilemeleri bu sporcuların algılarını olumlu yönde etkileyebilir.

Son olarak çalışan sporcuların genellikle daha yaşlı ve deneyimli olmaları, antrenörleriyle daha olgun ve profesyonel bir ilişki kurmalarını sağlayabilir (Wylleman ve Lavalley, 2004). Bu olgunlaşmış antrenör-sporcu ilişkisi, özellikle antrenman ve kondisyon gibi fiziksel performansı doğrudan etkileyen alanlarda daha etkili iletişim ve işbirliğine yol açabilir.

Bu bilgilere ek olarak bu bulgunun etki büyüklüğünün küçük olması, gözlenen farklılığın pratikte sınırlı bir öneme sahip olabileceğini gösterebilir (Cohen,

2013). Ayrıca diğer alt boyutlarda anlamlı farklılıkların bulunmaması, antrenörlerin genel olarak çalışma durumuna bakılmaksızın tüm sporculara benzer davranışlar sergilediklerini düşündürmektedir.

Sonuç olarak, bu araştırma sporcuların çalışma durumlarının, antrenörlerinin davranışlarını algılayış biçimlerini etkileyebileceğini ortaya koymaktadır. Özellikle antrenman ve kondisyon alt boyutunda gözlenen farklılık, çalışan sporcuların iş hayatının getirdiği zaman kısıtlamaları, iş ortamından edindikleri disiplin ve zaman yönetimi becerileri, ve muhtemelen daha olgun antrenör-sporcu ilişkileri ile açıklanabilir. Ancak, bu farklılığın küçük etki büyüklüğüne sahip olması ve diğer alt boyutlarda anlamlı farklılıkların bulunmaması, antrenörlerin genel olarak tüm sporculara benzer davranışlar sergilediklerini göstermektedir. Bu çalışma, sporcuların istihdam durumlarının antrenör-sporcu etkileşimine olan etkisini inceleyerek alanyazına özgün bir katkı sağlamakla birlikte, gelecek araştırmalarda bu ilişkinin daha derinlemesine incelenmesi ve sporcuların iş-yaşam dengesi üzerindeki etkilerinin daha kapsamlı bir şekilde ele alınması önerilmektedir.

Araştırma bulguları, antrenör davranışlarını ölçen ölçeğin alt boyutlarının birbirinden istatistiksel olarak farklı olduğunu ve her bir boyutun kendine özgü antrenör davranışlarını ölçtüğünü ortaya koymaktadır. Bu bulgu, ölçeğin geçerliliğini desteklemekte ve antrenör davranışlarının çok boyutlu bir yapıya sahip olduğunu doğrulamaktadır.

Bu bulgular, SADDÖ'nün yapı geçerliliğini desteklemekte ve antrenör davranışlarının çok boyutlu bir yapıya sahip olduğunu doğrulamaktadır (Côté ve Gilbert, 2009). Her bir alt boyutun diğerlerinden anlamlı şekilde farklılaşması, bu boyutların antrenör davranışlarının farklı ve özgün yönlerini ölçtüğünü göstermektedir. Bu çok boyutlu yapı, antrenörlük sürecinin karmaşıklığını ve antrenörlerin sporcularla etkileşimlerinin çeşitliliğini yansıtmaktadır (Cushion, Armour ve Jones, 2006).

Antrenörlerin, bu farklılaşan boyutlardaki davranışlarını gözden geçirmeleri ve iyileştirmeleri önemli olabilir. Örneğin, teknik beceri öğretimi ve antrenman ve

kondisyon boyutlarındaki davranışlar, sporcuların fiziksel ve teknik gelişimleriyle doğrudan ilişkili olabilir (Baker ve Young, 2014). Diğer taraftan zihinsel hazırlık ve hedef belirleme boyutları ise sporcuların psikolojik dayanıklılığını ve motivasyonunu etkileyebilir (Weinberg ve Gould, 2019). Olumlu ve olumsuz antrenör davranışları boyutları ise, antrenör-sporcu ilişkisinin duygusal ve sosyal yönlerini temsil edebilir ve bu ilişkinin kalitesi, sporcuların memnuniyeti ve bağlılığıyla yakından ilişkili olabilir (Jowett ve Ntoumanis, 2004).

Diğer taraftan alt boyutların ayrışması aynı zamanda antrenör eğitim programlarının tasarımına da ışık tutabilir. Eğitim programları her bir davranış boyutunu ayrı ayrı ele alarak antrenörlere daha hedeflenmiş ve etkili bir gelişim süreci sunabilir (Lyle ve Cushion, 2017).

Sonuç olarak bu analiz bulguları SADDÖ'nün yapı geçerliliğini desteklemekte ve antrenör davranışlarının çok yönlü, farklılaşmış bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir. Antrenörlerin bu farklı boyutlardaki davranışlarını ayrı ayrı değerlendirmeleri ve iyileştirmeleri sporcuların gelişimi, performansı ve antrenör-sporcu ilişkisinin kalitesi açısından kritik öneme sahip görülebilir. Gelecekteki araştırmalar, bu davranış boyutlarının sporcuların performans, memnuniyet ve psikolojik iyi oluş gibi çeşitli sonuç değişkenleriyle olan ilişkilerini inceleyerek, antrenörlük uygulamalarının iyileştirilmesine katkıda bulunabilir.

Çalışma sonuçları antrenörlerin farklı demografik özelliklere ve gruplara göre davranışlarını uyarlaması gerektiğini ortaya koymaktadır. Cinsiyet, yaş, çalışma durumu gibi faktörlere bağlı olarak sporcuların antrenörlerinin davranışlarını farklı şekillerde algıladıkları görülmüştür. Bununla birlikte, eğitim durumu ve gelir seviyesi gibi değişkenlerin antrenör davranışlarının algılanmasında belirgin bir rol oynamadığı gözlemlenmiştir. Bununla birlikte antrenör davranışları ölçeğinin alt boyutlarının birbirinden istatistiksel olarak farklılaştığı saptanmıştır. Bu bulgu antrenör davranışlarının çok boyutlu bir yapıya sahip olduğunu ve her bir boyutun kendine özgü özelliklerinin bulunduğunu göstermiştir. Bu noktadan hareketle antrenörlerin farklı alt boyutlardaki davranışlarını ayrı ayrı değerlendirip iyileştirmeleri gerekebilir.

Sonuç olarak antrenörlerin sporcuların ihtiyaçlarını ve beklentilerini daha iyi anlamaları, farklı gruplara duyarlı bir yaklaşım sergilemeleri ve antrenör davranışlarının çok boyutlu yapısını dikkate almaları, antrenör-sporcu ilişkisini güçlendirebilir ve sporcuların performansını olumlu yönde etkileyebilir.

Gelecek araştırmalarda, daha geniş bir yaş aralığını ve farklı sosyoekonomik seviyeleri kapsayan örneklemeler kullanmak, bulguların genellenebilirliğini artırabilir. Ayrıca, boylamsal çalışmalar ile antrenör davranışlarındaki değişimlerin ve bunların sporcular üzerindeki uzun vadeli etkilerinin incelenmesi de faydalı olabilir. Nitel araştırma yöntemleri kullanılarak, sporcuların antrenör davranışlarına ilişkin derinlemesine algılarının ve beklentilerinin keşfedilmesi, antrenör-sporcu ilişkisinin daha iyi anlaşılmasını sağlayabilir. Benzer şekilde, antrenörlerin bakış açılarını da inceleyen çalışmalar, bu konudaki anlayışımızı genişletebilir. Farklı branşlardaki ve farklı performans seviyelerindeki sporcularla yapılacak karşılaştırmalı çalışmalar, antrenör davranışlarının spor dallarına ve seviyelere göre nasıl şekillendiğini ortaya koyabilir. Son olarak, antrenör davranışlarının sporcuların psikolojik ve fiziksel sağlıkları üzerindeki etkilerini araştıran çalışmalar da önemli bulgular sağlayabilir.

KAYNAKÇA

- Akgönül, E. K., Şahin, T., Koç, B. C., & Uzun, R. N. (2023). Examination of the Relationship Between The Children's Version of the Perception of Success Questionnaire and Coaching Behavior Scale for Sports on 14-18 Years Old Swimmers: Aegean Region Example. *International Journal of Disabilities Sports and Health Sciences*, 6(1), 18-29.
- Ayhan, B., Akay, B., & Gökçen, G. (2021). Examination of Folk Dances Athletes' Evaluation of Coach Behaviors According to Some Demographic Variables. *International Journal of Sport Culture and Science*, 9(1), 54-66.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., & Demirel, F. (2018). *Eğitimde Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Badminton Federasyonu. (2024). *Genel Bilgiler ve Tarihçe*. Şubat 2024 tarihinde <https://www.badminton.org.tr/federasyon/genel-bilgiler-ve-tarihce/#1588638917702-4f4b2af4-fe6b> adresinden alındı
- Baker, J., & Young, B. (2014). 20 years later: Deliberate Practice and the Development of Expertise in Sport. *International Review of Sport and Exercise Psychology*, 7(1), 135-157.
- Biyawila, S. J. (2018). Authoritarian Sports Cultures and Sports Workers. S. J. Biyawila içinde, *Sports and The Global South: Work, Play and Resistance in Sri Lanka* (s. 219-258). Cham: Palgrave Macmillan.
- Brahms, B. (2014). *Badminton Handbook: Training, Tactics, Competition*. Maidenhead, Berkshire: Meyer & Meyer Sport.
- Brinton, C. S., Hill, B. J., & Ward, P. J. (2017). Authoritative Coach: Building Youth Through Sport. *Journal of Park and Recreation Administration*, 35(1), 51-65.
- Buğdaycı, S. (2021). An Analysis on the Amateur Athlete Opinions Towards Coach Behaviors. *Journal for Educators, Teachers and Trainers*, 12(4), 16-22.
- BWF. (2023). *Statutes BWF Corporate*. Şubat 2024 tarihinde Badminton World Federation: <https://corporate.bwfbadminton.com/statutes/#1513733461252-a16ae05d-1fc9> adresinden alındı

- Carlsson, A., & Lundqvist, C. (2016). The Coaching Behaviour Scale for Sport (CBS-S): A Psychometric Evaluation of the Swedish Version. *Scandinavian Journal of Medicine and Science in Sports*, 26(1), 116-123.
- Cengiz, C., Serbes, Ş., Erdoğan, Ö., & Dağ, Ş. (2019). The Effect of Coaching Behaviors on Tennis Players and Swimmers. *Pedagogics, Psychology, Medical-biological Problems of Physical Training and Sports*, 3, 126-131.
- Chan, J. T., & Mallett, C. J. (2011). The Value of Emotional Intelligence for High Performance Coaching. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 6(3), 315-328.
- Chen, Y., Zulnaidi, H., & Syed Ali, S. K. (2023). Study on the Eye Movement Characteristics of the Badminton Practitioners of Different Levels Regarding Visual Attention. *Frontiers in Psychology*, 13(1026006), 1-13.
- Christensen, L. B., Johnson, B. R., & Turner, L. A. (2015). *Araştırma Yöntemleri: Desen ve Analiz*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Cohen, J. (2013). *Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences*. New York: Routledge.
- Cruickshank, A., & Collins, D. (2015). Illuminating and Applying “The Dark Side”: Insights From Elite Team Leaders. *Journal of Applied Sport Psychology*, 27(3), 249-267.
- Cruz, A. B., & Kim, H. D. (2017). Leadership Preferences of Adolescent Players in Sport: Influence of Coach Gender. *Journal of Sports Science and Medicine*, 16(2), 172–179.
- Culver, D. M., & Duarte, T. (2022). Communities of Practice and Social Learning Spaces for Sport Coach Learning. C. Nash içinde, *Practical Sports Coaching* (s. 187-198). London: Routledge.
- Cushion, C. J., & Jones, R. L. (2006). Power, Discourse, and Symbolic Violence in Professional Youth Soccer: The Case of Albion Football Club. *Sociology of Sport Journal*, 23(2), 142-161.
- Cushion, C. J., Armour, K. M., & Jones, R. L. (2006). Locating the Coaching Process in Practice: Models 'for' and 'of' Coaching. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 11(1), 83-99.

- Côté, J., & Gilbert, W. (2009). An Integrative Definition of Coaching Effectiveness and Expertise. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 4(3), 307-323.
- Côté, J., Yardley, J., Hay, J., Sedgwick, W., & Baker, J. (1999). An Exploratory Examination of the Coaching Behavior Scale for Sport. *Avante*, 5(2), 82-92.
- Çik, B., & Küçük, V. (2019). Sporcular Tarafından Algılanan Antrenör Davranışlarının Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi. *Avrasya Spor Bilimleri Araştırmaları*, 4(1), 7-17.
- de Albuquerque, L. R., Scheeren, E. M., Vagetti, G. C., & de Oliveira, V. (2021). Influence of the Coach's Method and Leadership Profile on the Positive Development of Young Players in Team Sports. *Journal of Sports Science and Medicine*, 20, 9-16.
- Delikurt, M. (2023). *Antrenör Davranışlarının Dövüş Sporcularındaki Saldırganlık ve Şiddet Eğilimleri ile İlişkinin İncelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi, Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü).
- Dieffenbach, K., & Thompson, M. (2022). The Role of the Coach. C. Nash içinde, *Practical Sports Coaching* (s. 3-17). London: Routledge.
- Edwards, J. (2014). *Badminton: Technique, Tactics, Training*. Marlborough, Wiltshire: The Crowood Press.
- Elek, C., & Page, J. (2018). Critical Features of Effective Coaching for Early Childhood Educators: A Review of Empirical Research Literature. *Professional Development in Education*, 45(4), 567-585.
- Ermiş, E., Satıcı, A., İmamoğlu, O., & Aydoğan, A. (2017). Adelosan Sporculara Göre Antrenör Davranışları. *Kesit Akademi Dergisi*, 3(12), 589-599.
- Ersöz, G., & Alagöz, B. (2019). Türkiye'de 2007-2017 Yılları Arasında Spor Branşları ve Cinsiyete Göre Sporcu Sayılarının Dağılımı. *Türkiye Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2), 42-65.
- Evans, M., Eys, M. A., & Bruner, M. W. (2018). Examining the Perceived Impact of Socioeconomic Status on Youth Athletes' Sport Experiences. *Psychology of Sport and Exercise*, 35, 66-73.

- Feltz, D., Chase, M. A., Moritz, S. E., & Sullivan, P. J. (1999). A Conceptual Model of Coaching Efficacy: Preliminary Investigation and Instrument Development. *Journal of Educational Psychology, 91*(4), 765-776.
- Gök, O., & Okan, İ. (2020). Milli Takım Sporcularının Antrenör Davranışlarına İlişkin Görüşlerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi, 5*(4), 486-498.
- Gül, M., Türkmen, M., & Ağaoğlu, S. A. (2015). An Analysis of Wrestling Coaches' Behavior Toward Their Athletes in Turkey. *International Journal of Wrestling Science, 5*(2), 75-78.
- Gaedicke, S., Schäfer, A., Hoffmann, B., Ohlert, J., Allroggen, M., Hartmann-Tews, I., & Rulofs, B. (2021). Sexual Violence and the Coach–athlete Relationship—a Scoping Review From Sport Sociological and Sport Psychological Perspectives. *Frontiers in Sports and Active Living, 3*, 1-19.
- Gearity, B. T., & Murray, M. A. (2011). Athletes' Experiences of the Psychological Effects of Poor Coaching. *Psychology of Sport and Exercise, 12*(3), 213-221.
- Gillham, A., & Van Mullem, P. (2020). Coaching the Coach: Helping Coaches Improve Their Performance. R. Resende, & A. R. Gomes içinde, *Coaching for Human Development and Performance in Sports* (s. 411-440). Cham: Springer.
- Golds, M. (2016). *High Performance Badminton*. Marlborough, Wiltshire: The Crowood Press.
- González-García, H., Martinent, G., & Nicolas, M. (2023). The Mediating Roles of Pre-competitive Coping and Affective States in the Relationships Between Coach-athlete Relationship, Satisfaction and Attainment of Achievement Goals. *International Journal of Sport and Exercise Psychology, 1-16*.
- Gretchen, P. (2019). Developing an Awareness of Emotion Management Strategies to Support Athlete Success. *Strength and Conditioning Journal, 41*(2), 3-7.
- Grice, T. (2008). *Badminton Steps to Success*. Champaign, Illinois: Human Kinetics.
- Güngör, A. (2023). *Adolesan Tenisçi ve Yüzücülerde Algılanan Antrenör Davranış Düzeyi ile Zihinsel Dayanıklılık İlişkisi; Açık ve Kapalı Becerinin Rolü* (Doktora Tezi, Bursa Uludag Üniversitesi (Türkiye)).

- Hagerty, S., & Felizzi, M. V. (2023). The Impact of Authoritarian Coaching Styles on Athletes' Anxious States. *Sport Social Work Journal*, 3, 67-76.
- Hall, E. T., Gray, S., & Sproule, J. (2015). The Microstructure of Coaching Practice: Behaviours and Activities of an Elite Rugby Union Head Coach During Preparation and Competition. *Journal of Sports Sciences*, 34(10), 896-905.
- Hardman, A. R., & Jones, C. (2011). *The Ethics of Sports Coaching*. Oxon: Routledge.
- İmamoğlu, O., Dilek, A. N., Elçi, G., & Türkmen, M. (2016). The Adaptation of Coaching Behavior Scale for Sport (CBS-S) into Bosnian Language: A Validity and Reliability Study. *International Journal of Science Culture and Sport*, 4(2), 2148.
- Ioannis, A., Athanasios, L., & Gioros, Z. (2015). The Educational System of Coaching Schools in Tennis: The Case of Greece. *Journal of Physical Education and Sport*, 15(2), 208-211.
- Jain, T., Sharma, R., Singh, A., & Mehta, K. (2018). The Coaching Behavior Scale for Sport (CBS-S): Factor Structure Examination for Elite Indian Sports person. *Indian Journal of Positive Psychology*, 9(1), 1-8.
- Jain, T., Sharma, R., Singh, A., & Metha, K. (2018). The Coaching Behavior Scale for Sport (CBS-S): Factor Structure Examination for Elite Indian Sports person. *Indian Journal of Positive Psychology*, 9(1), 1-8.
- Jin, H., Kim, S., Love, A., Jin, Y., & Zhao, J. (2022). Effects of Leadership Style on Coach-Athlete Relationship, Athletes' Motivations, and Athlete Satisfaction. *Frontiers in Psychology*, 13, 1-14.
- Johnson, S. R., Wojnar, P. J., Price, W. J., Foley, T. J., Moon, J. R., Esposito, E. N., & Cromartie, F. J. (2011). A Coach's Responsibility: Learning How to Prepare Athletes for Peak Performance. *Sport Journal*, 14(1), 1-3.
- Jones, S., & Rainville, K. N. (2014). Introduction: Coaches as Intellectuals. *Reading & Writing Quarterly*, 30(3), 183-189.
- Jowett, S. (2017). Coaching Effectiveness: The Coach–Athlete Relationship at its Heart. *Current Opinion in Psychology*, 16, 154-158.

- Jowett, S., & Ntoumanis, N. (2004). The Coach-Athlete Relationship Questionnaire (CART-Q): Development and Initial Validation. *Scandinavian Journal of Medicine & Science in Sports*, 14(4), 245-257.
- Kırkibir, F., Zengin, S., & Aydemir, B. (2021). Elit Seviyedeki Taekwondo Sporcularına Göre Antrenör Davranışlarının İncelenmesi. *Spor Eğitim Dergisi*, 5(2), 66-73.
- Kajtna, T., & Barić, R. (2009). Psychological Characteristics of Coaches of Successful and less Successful Athletes in Team and Individual Sports. *Review of Psychology*, 16(1), 47-56.
- Karasar, N. (2009). *Bilimsel Araştırma Yöntemi: Kavramlar, İlkeler, Teknikler*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kassim, A. F., Mazli, A., Saufi, A., & Mansor, S. H. (2021). Assessing Coach's Personality and Transformational Leadership Behavior among Team and Individual Sports. *The International Journal of Indian Psychology*, 9(3), 1061-1070.
- Keegan, R. J., Harwood, C. G., Spray, C. M., & Lavalley, D. (2014). A Qualitative Investigation of the Motivational Climate in Elite Sport. *Psychology of Sport and Exercise*, 15(1), 97-107.
- Khan, M., Saman, S., & Mehmood, K. (2022). The Impact of Coaching Style Upon Performance: A Case Study of Gymnasts. *Journal of Social Sciences Development*, 1(1), 36-44.
- Khaskheli, N. A., Sahito, H. A., & Darya, M. H. (2020). Effect of Democratic Coaching Style on Badminton Players in the Tournaments' Competition. *Research Journal of Social Sciences & Economics Review*, 1(4), 163-170.
- Kim, S., Connaughton, D. P., & Hedlund, D. P. (2023). Youth Sport Coaches' Perceptions of Sexually Inappropriate Behaviors and Intimate Coach-Athlete Relationships. *Journal of Child Sexual Abuse*, 32(4), 397-417.
- Kjær, J. B. (2020). Badminton. J. Nauright, & S. Zipp içinde, *Routledge Handbook of Global Sport* (s. 167-177). Abingdon, Oxon: Routledge.
- Knottnerus, J. A., & Tugwell, P. (2014). Selection-Related Bias, an Ongoing Concern in Doing and Publishing Research. *Journal of Clinical Epidemiology*, 67, 1057-1058.

- Koh, K. T., Kawabata, M., & Mallett, C. J. (2014). The Coaching Behavior Scale for Sport: Factor Structure Examination for Singaporean Youth Athletes. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 9(6), 1311-1324.
- Koh, K. T., Mallett, C., & Wang, J. C. (2009). Examining the Ecological Validity of the Coaching Behavior Scale (Sports) for Basketball. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 4(2), 261-272.
- Lee, S., Kwon, S., Jang, D., & Kwon, H. (2023). The Effect of Coach–Athlete Fit on the Coach–Athlete Relationship in Team Sport: Role of Trust in Coach. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 18(4), 986-993.
- Lim, P. H., & Aman, M. S. (2017). The History of Modern Organized Badminton and the Men’s Team Thomas Cup Tournaments, 1948–1979. *The International Journal of the History of Sport*, 34(7-8), 676-696.
- Lyle, J., & Cushion, C. (2017). *Sport Coaching Concepts: A Framework for Coaching Practice*. Abingdon, Oxon: Routledge.
- Mašić, S., Čaušević, D., Doder, I., Hodžić, A., Talović, M., Mašala, A., & Tabaković, A. (2021). Perception of Conflict Between Athletes and Coaches: A Systematic Review. *Turkish Journal of Kinesiology*, 7(2), 80-86.
- McShan, K., & Moore, E. W. (2023). Systematic Review of the Coach–Athlete Relationship From the Coaches’ Perspective. *Kinesiology Review*, 12(2), 158-173.
- Memedov, R. C., & Kale, R. (1994). *Uçan Tüytop Badminton*. İstanbul: Başak Ofset.
- Millsagle, D., & Morley, L. (2004). Investigation of Role Ambiguity in Intercollegiate Athletics. *Journal of Sport Behavior*, 27(4), 375-390.
- Moen, F., & Fikse, C. (2011, 09 21). *Elite Coaches’ Perceptions of Needed Coach Competencies in Elite Sport*. idrottsforum.org: www.idrottsforum.org/articles/moen_fikse/moen_fikse110921.html
adresinden alındı
- Moulds, K. (2023). How Important is the Coach-Created Motivational Climate on Player Longevity? *Coaching & Sport Science Review*, 32(91), 51-54.
- Mullen, C. A., & Fletcher, S. J. (2012). *SAGE Handbook of Mentoring and Coaching in Education*. London: Sage.

- Musculus, L., & Lobinger, B. H. (2018). Psychological Characteristics in Talented Soccer Players—recommendations on How to Improve Coaches' Assessment. *Frontiers in Psychology*, 9, 1-6.
- Nakit, S. (2019). *Türkiye Olimpiyatlara Hazırlık Merkezlerine Devam Eden Sporcuların Antrenörlerinin Davranışlarını Değerlendirme Algularının İncelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü).
- Nasir, M. Z., Kok, L., & Nadirah, A. (2015). Comparison of Coaching Behaviour Between Super and Premiere League Soccer Coaches. *Proceedings of the 2nd International Colloquium on Sports Science, Exercise, Engineering and Technology* (s. 253-259). Singapore: Springer.
- Ngo, S. Z., & Watson, G. (2023). A Supplementary Sport? Towards a Historical Analysis of the Development of Badminton in New Zealand, c. 1870–1939. *The International Journal of the History of Sport*, 40(12), 1049–1068.
- Özbey, M., & Ünal, H. (2020). Antrenör Davranışları ile Bilişsel Esneklik Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Amatör Futbolcular Üzerine Bir Çalışma. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 25(1), 23-39.
- Partington, M., & Walton, J. (2019). A Guide to Analysing Coaching Behaviours. E. Cope, & M. Partington içinde, *Sports Coaching: A Theoretical and Practical Guide* (s. 18-29). London: Routledge.
- Paup, D. C., & Fernhall, B. (2017). *Skills, Drills & Strategies for Badminton*. Abingdon, Oxon: Routledge.
- Phomsoupha, M., & Laffaye, G. (2015). The Science of Badminton: Game Characteristics, Anthropometry, Physiology, Visual Fitness and Biomechanics. *Sports Medicine*, 45, 473-495.
- Pilkington, V., Rice, S. M., Walton, C. C., Gwyther, K., Olive, L., Butterworth, M., . . . Purcell, R. (2022). Prevalence and Correlates of Mental Health Symptoms and Well-Being Among Elite Sport Coaches and High-Performance Support Staff. *Sports Medicine - Open*, 8(89), 1-14.
- Ritchie, D., & Allen, J. (2015). 'Let Them Get on With It': Coaches' Perceptions of Their Roles and Coaching Practices During Olympic and Paralympic Games. *International Sport Coaching Journal*, 2, 108-124.

- Ryba, T. V., Stambulova, N. B., Ronkainen, N. J., Bundgaard, J., & Selänne, H. (2015). Dual Career Pathways of Transnational Athletes. *Psychology of Sport and Exercise, 21*, 125-134.
- Salman, M., & Salman, S. (1994). *Badminton Temel Teknikleri ve Öğretimi*. Ankara: Onay Ajans.
- Sand, T. S., Fasting, K., Chroni, S., & Knorre, N. (2011). Coaching Behavior: Any Consequences for the Prevalence of Sexual Harassment? *International Journal of Sports Science & Coaching, 6*(2), 229-241.
- Sannes, D., & Kim, W. (2018). A Theoretical Framework of Sports Team's Well-Being: An Integrative Perspective of Role Equivocality and Emotional Intelligence on Trust and Happiness. *Atlantic Marketing Journal, 7*(1), 67-87.
- Saphier, J., & West, L. (2010). How Coaches Can Maximize Student Learning. *Phi Delta Kappan, 91*(4), 46-50.
- Shiddiq, M. B., Hamidi, A., & Subarjah, H. (2023). Relationship between Coach's Leadership Style and Motivation of Male Athletes. *Jurnal Maenpo: Jurnal Pendidikan Jasmani kesehatan dan Rekreasi, 13*(1), 47-55.
- Stambulova, N. B., Engström, C., Franck, A., Linnér, L., & Lindahl, K. (2015). Searching for an Optimal Balance: Dual Career Experiences of Swedish Adolescent Athletes. *Psychology of Sport and Exercise, 21*, 4-14.
- Sweeting, R. L., & Wilson, J. S. (1992). *Badminton: Basic Skills and Drills*. Mountain View, California: Mayfield Publishing Company.
- Tutar, Ö. F. (2018). *Yüzme Antrenörlerinin Sporcularına Karşı Davranış Tarzlarının İncelenmesi (Doğu Anadolu Örneği)* (Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi).
- Valdecabres, R., Casal, C. A., Chiminazzo, J. G., & de Benit, A. M. (2020). Players' On-Court Movements and Contextual Variables in Badminton World Championship. *Frontiers in Psychology, 11*(1567), 1-9.
- Vella, S. A., Oades, L. G., & Crowe, T. P. (2013). The Relationship Between Coach Leadership, the Coach-Athlete Relationship, Team Success, and the Positive Developmental Experiences of Adolescent Soccer Players. *Physical Education and Sport Pedagogy, 18*(5), 549-561.

- Verhelle, H., Vertommen, T., & Peters, G. Y. (2022). Preventing Sexual Violence in Sport: Determinants of Positive Coach-bystander Behavior. *Frontiers in Psychology, 13*, 1-14.
- Wallis, J. (2016). Introduction. J. Wallis, & J. Lambert içinde, *Becoming a Sports Coach* (s. 1-8). Abingdon, Oxon: Routledge.
- Wang, J., & Cheng, J. (2016). Application of Core Strength Training in Badminton Sport. *2nd International Conference on Economy, Management, Law and Education (EMLE 2016)* (s. 445-448). Moscow: Atlantis Press.
- Wylleman, P., & Lavallee, D. (2004). A Developmental Perspective on Transitions Faced by Athletes. M. R. Weiss içinde, *Developmental Sport and Exercise Psychology: A Lifespan Perspective* (s. 507-527). Fitness Information Technology.
- Yaşar, O. M. (2020). Badminton Tarihi ve Bugünü. M. Turğut içinde, *Badminton El Kitabı* (s. 9-15). Ankara: Spor Yayınevi ve Kitabevi.
- Yapar, A., & İnce, M. L. (2014). Sporcular için Antrenör Davranışlarını Değerlendirme Ölçeğinin Türkçe Uyarlaması (SADDÖ): Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. *Hacettepe Journal of Sport Sciences, 25*(4), 203–212.
- Yapar, A., & Serbes, Ş. (2020). Atletizm Sporcularının Algıladıkları Antrenör Davranışlarının Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi. *Gençlik Araştırmaları Dergisi, 8*(22), 98-109.
- Yapar, A., Yalçın, O., & Akıncı, Y. (2022). Rüzgar Sörfü ve Yelken Sporcularının Algıladıkları Antrenör Davranışlarının İncelenmesi. *Uluslararası Türk Spor ve Egzersiz Psikolojisi Dergisi, 2*(2), 88-94.
- Yorulmazlar, M. M., & Kepoğlu, A. (2006). *Badminton Teknik Öğretimi ve Kuralları*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Zhao, C., & Jowett, S. (2023). Before Supporting Athletes, Evaluate Your Coach–Athlete Relationship: Exploring the Link between Coach Leadership and Coach–Athlete Relationship. *International Journal of Sports Science & Coaching, 18*(3), 633-641.

EKLER

EK 1. Kişisel Bilgi Formu

Sayın Katılımcı,

Bu ölçek, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Rekreasyon Anabilim Dalında yürütülen "Badminton Sporcularına Göre Antrenör Davranışlarının İncelenmesi" başlıklı yüksek lisans tez çalışması kapsamında veri toplama amaçlı tasarlanmıştır. Katılımcılardan elde edilecek verilerin gizliliği esas alınacak, hiçbir şahıs veya kurumla paylaşılmayacaktır. Elde edilen bulgular, bilimsel amaçlarla kullanılacaktır. Lütfen soruları boş bırakmadan eksiksiz bir şekilde cevaplayınız. Katılarınız için şimdiden teşekkür ederiz.

Tezcan Aydın

1. Cinsiyet	Kadın ()	Erkek ()		
2. Yaş	10-14 ()	15-18 ()	18 ve üstü ()	
3. Öğrenim Durumu	Lisansüstü ()	Lisans ()	Lise ()	İlköğretim ()
4. Çalışma Durumu	Evet ()	Hayır ()		
5. Aile Gelir Durumu	Asgari Ücret ()	15,000-20,000 ()	20,000-25,000 ()	25,000 ve üstü ()
6. Anne Baba İlişki Durumu	Birlikte ()	Ayrı ()		

EK 2. Sporcular İçin Antrenör Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği (SADDÖ)

	Tamamen Katılıyorum	Katılıyorum	Kısmen Katılıyorum	Kararsızım	Kısmen Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kesinlikle Katılmıyorum
1. Kendimi güvende hissedeceğim bir antrenman programı sunar.	1	2	3	4	5	6	7
2. Bana fiziksel zorlayıcılığı olan antrenman programları sunar.	1	2	3	4	5	6	7
3. Bana ayrıntılı bir antrenman programı sunar.	1	2	3	4	5	6	7
4. Bana fiziksel hazırlığım için bir plan sunar.	1	2	3	4	5	6	7
5. İmkân ve malzemelerin hazır olduğundan emindir.	1	2	3	4	5	6	7

6. Bana içerikli antrenmanlar sağlar.	1	2	3	4	5	6	7
7. Bana yıllık antrenman programları sunar.	1	2	3	4	5	6	7
8. Çalışırken bana tavsiyelerde bulunur.	1	2	3	4	5	6	7
9. Teknik hataları düzeltmek için belli geribildirimlerde bulunur.	1	2	3	4	5	6	7
10. Tekniğimi düzeltmek için beni destekler.	1	2	3	4	5	6	7
11. Tekniğimi geliştirici ipuçları verir.	1	2	3	4	5	6	7
12. Becerinin nasıl yapıldığını göstermek için görsel örnekler verir.	1	2	3	4	5	6	7
13. Becerinin nasıl yapıldığını anlatmak için sözel örnekler kullanır.	1	2	3	4	5	6	7
14. Bana öğretilen teknik ve stratejiyi anladığımdan emin olur.	1	2	3	4	5	6	7
15. Bana anlık geribildirimlerde bulunur.	1	2	3	4	5	6	7
16. Baskı altında nasıl davranmam gerektiğine dair tavsiyelerde bulunur.	1	2	3	4	5	6	7
17. Zihinsel olarak nasıl güçlü olacağıma dair tavsiyelerde bulunur.	1	2	3	4	5	6	7
18. Yeteneklerim konusunda nasıl güven duymam gerektiğine dair tavsiyelerde bulunur.	1	2	3	4	5	6	7
19. Kendim hakkında nasıl pozitif olmam gerektiğine dair tavsiyelerde bulunur.	1	2	3	4	5	6	7
20. Nasıl odaklanmam gerektiğine dair tavsiyelerde bulunur.	1	2	3	4	5	6	7
21. Hedeflerime ulaşmak için stratejileri belirlememe yardım eder.	1	2	3	4	5	6	7
22. Hedeflerime ulaşırken gelişmemi değerlendirir.	1	2	3	4	5	6	7
23. Kısa vadeli hedefler koymama yardımcı olur.	1	2	3	4	5	6	7
24. Hedeflerime ulaşmak için belli tarihler belirlememe yardımcı olur.	1	2	3	4	5	6	7
25. Uzun vadeli hedefler koymama yardım eder.	1	2	3	4	5	6	7
26. Hedeflerime ulaşmak için bana destek verir.	1	2	3	4	5	6	7
27. Hazırlanma sürecinde daha iyi yapabilmem için odaklanmama yardım eder.	1	2	3	4	5	6	7
28. Beni müsabakalarda karşılaştığım değişik durumlar için hazırlar.	1	2	3	4	5	6	7

29. Müsabakalarda odaklanmamı sağlar.	1	2	3	4	5	6	7
30. Müsabakalarda tutarlı bir yapı gösterir.	1	2	3	4	5	6	7
31. Müsabakalarda karşılaşılabileceğim problemlerle ilgilenir.	1	2	3	4	5	6	7
32. Müsabakalar sırasında yeteneklerime güven duyar.	1	2	3	4	5	6	7
33. İmkan ve malzemelerin müsabakalar için hazır olduğundan emin olur.	1	2	3	4	5	6	7
34. Bana birey olarak anlayış gösterir.	1	2	3	4	5	6	7
35. İyi bir dinleyicidir.	1	2	3	4	5	6	7
36. Olabilecek kişisel problemlerimde kolaylıkla ulaşılabilir.	1	2	3	4	5	6	7
37. Hayatımın sporcu olmayan yönü hakkında düşünceli davranır.	1	2	3	4	5	6	7
38. Kişisel problemlerimde güvенеbileceğim birisidir.	1	2	3	4	5	6	7
39. Kişisel hayatımla ilgili mahremiyeti korur.	1	2	3	4	5	6	7
40. Korkuyu bir antrenörlük metodu olarak kullanır.	1	2	3	4	5	6	7
41. Kızgın olduğu zaman bana bağırır.	1	2	3	4	5	6	7
42. Fikirlerimi göz ardı eder.	1	2	3	4	5	6	7
43. Diğer sporculara karşı ayrımcılık yapar.	1	2	3	4	5	6	7
44. Beni fiziksel olarak korkutur.	1	2	3	4	5	6	7
45. Ayrımcılık yapar, iltimas geçer.	1	2	3	4	5	6	7
46. Üzücü bulduğum konularda bana kişisel yorumlar yapar.	1	2	3	4	5	6	7
47. İyi sporculara daha çok vakit harcar.	1	2	3	4	5	6	7

EK 3. Etik Kurul İzni

Evrak Tarih Sayısı: 09.10.2024-722269

T.C.
TRAKYA ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ
Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Etik Kurulu Başkanlığı

Sayı : E-29563864-050.04-722269
Konu : Kararlar

09.10.2024

Sayın Doç. Dr. Fuat ERDUĞAN

Danışmanlığını yaptığımız, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Rekreasyon Yönetimi Anabilim Dalı Rekreasyon Yüksek Lisans Programı öğrencisi Tezcan AYDIN tarafından, Trakya Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Etik Kurulu'nun 08.10.2024 tarihli toplantısında alınan 08/13 numaralı kararı ile uygun görülmüştür.

Gereğini bilgilerinize rica ederim.

Prof. Dr. Adil OĞUZHAN
Başkan

Ek:

- 1- Etik Kurul Kararı
- 2-

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Doğrulama Kodu : BSLZEFJKFY Pin Kodu : 51403

Belge Takip Adresi : <https://www.turkiye.gov.tr/trakya-universitesi-ebys>

Adres : Trakya Üniversitesi Rektörlüğü Balkan Yerleşkesi 22030 Edirne

Telefon : 2842234004 Faks : 2842234203

e-Posta: ozelkalem@trakya.edu.tr Web: <https://www.trakya.edu.tr>

Kep Adresi : trakyauni@hs01.kep.tr

Bilgi için : Ceyda DURSUN

Ünvanı : Sekreter

